

Paziņojums Nr.

Saturs

Lappuse

I Informācija

Tiesa

EIROPAS KOPIENU TIESA

2006/C 86/01	Tiesas spriedums (virspalāta) 2005. gada 25. oktobrī Apvienotās lietās C-465/02 un C-466/02 Vācijas Federatīvā Republika, Dānijas Karaliste pret Eiropas Kopienų Komisiju (Lauksaimniecība — Lauksaimniecības produktu un pārtikas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un cilmes vietu nosaukumi — Nosaukums “Feta” — Regula (EK) Nr. 1829/2002 — Spēkā esamība) 1	1
2006/C 86/02	Tiesas spriedums (trešā palāta) 2005. gada 27. oktobrī Lietā C-234/03 (Audiencia Nacional lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Contse SA u.c. pret Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingesa), iepriekš Instituto Nacional de la Salud (Insalud) (Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Direktīva 92/50/EEK — Valsts pakalpojumu līgumi — Nediskriminācijas princips — Elpināšanas terapijas veselības pakalpojumu sniegšana dzīvesvietā — Pieņemamības nosacījums — Novērtēšanas kritēriji) 1	1
2006/C 86/03	Tiesas spriedums (trešā palāta) 2006. gada 9. februārī Lietā C-305/03 Eiropas Kopienų Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Sestā PVN direktīva — 2. panta 1. punkts, 5. panta 4. punkta c) apakšpunkts, 12. panta 3. punkts un 16. panta 1. punkts — Darījums valsts teritorijā — Mākslas darbu, uz ko attiecas pagaidu ieviešanas kārtība, pārdošana izsolē — Izsolītāja komisijas maksa) 2	2
2006/C 86/04	Tiesas spriedums (virspalāta) 2005. gada 25. oktobrī Lietā C-350/03 (Landgericht Bochum lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Elisabeth Schulte, Wolfgang Schulte pret Deutsche Bausparkasse Badenia AG (Patērētāju tiesību aizsardzība — Sliekšņa darījumi — Nekustamā īpašuma pirkums — Ieguldījums, ko finansē ar hipotekāro kredītu — Atteikuma tiesības — Atteikuma sekas) 2	2
2006/C 86/05	Tiesas spriedums (virspalāta) 2006. gada 31. janvārī Lietā C-503/03 Eiropas Kopienų Komisija pret Spānijas Karalisti (Personu brīva pārvietošanās — Direktīva 64/221/EEK — Trešās valsts pilsonis, dalībvalsts pilsoņa laulātais — Ieceļošanas un uzturēšanās tiesības — Uz sabiedriskās kārtības apsvērumiem balstīts ierobežojums — Šengenas informācijas sistēma — Ziņojums nolūkā liegt ieceļošanu) 3	3

2006/C 86/06	Tiesas spriedums (pirmā palāta) 2006. gada 26. janvārī Lietā C-514/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — EKL 43. un 49. pants — Uzņēmējdarbības veikšanas un pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumi — Privāti apsardzes uzņēmumi un pakalpojumi — Nosacījumi — Juridiska persona — Minimālais pamatkapitāls — Drošības nauda — Minimālais darbinieku skaits — Direktīva 89/48/EEK un Direktīva 92/51/EEK — Profesionālo kvalifikāciju atzīšana)	4
2006/C 86/07	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2006. gada 26. janvārī Lietā C-533/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Eiropas Savienības Padomi (Regula Nr. 1798/2003 — Direktīva 2003/93/EK — Juridiskā pamata izvēle)	4
2006/C 86/08	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2006. gada 9. februārī Apvienotajās lietās C-23/04 līdz C-25/04 (<i>Dioikitiko Protodikeio Athinon</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Sfakianakis AEVE</i> pret <i>Elliniko Dimosio</i> (Asociācijas līgums starp Kopienām un Ungāriju — Muitas iestāžu savstarpējas palīdzības pienākums — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitas pieņemšanas piedziņa pēc ievesto produktu pārvadājumu sertifikātu atsaukšanas eksportētājvalstī)	5
2006/C 86/09	Tiesas spriedums (pirmā palāta) 2006. gada 9. februārī Lietā C-127/04 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Declan O'Byrne</i> pret <i>Sanofi Pasteur MSD Ltd</i> , <i>Sanofi Pasteur SA</i> (Direktīva 85/374/EEK — Atbildība par precī ar trūkumiem — Jēdziens preces "laišana apgrozībā" — Ražotāja veikta piegāde pilnībā tā kontrolē esošai meitas sabiedrībai)	5
2006/C 86/10	Tiesas spriedums (pirmā palāta) 2006. gada 16. februārī Lietā C-215/04 (<i>Østre Landsret</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Marius Pedersen A/S</i> pret <i>Miljøstyrelsen</i> (Atkritumi — Atkritumu pārvadāšana — Atkritumi, kurus paredzēts pārstrādāt [reģenerēt] — Jēdziens "paziņotājs" — Paziņotāja pienākumi)	6
2006/C 86/11	Tiesas spriedums (pirmā palāta) 2006. gada 9. februārī Apvienotās lietas C-226/04 un C-228/04 (Tribunale amministrativo regionale del Lazio lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>La Cascina Soc. coop. arl. u.c.</i> pret <i>Ministero della Difesa, u.c.</i> un <i>Consorzio G.f.M.</i> pret <i>Ministero della Difesa, u.c.</i> (Valsts pakalpojumu līgumi — Direktīva 92/50/EEK — 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunkts — Pakalpojumu sniedzēju saistības — Sociālās apdrošināšanas iemaksu, kā arī nodokļu un nodevu maksājumi)	7
2006/C 86/12	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2005. gada 25. oktobrī Lietā C-229/04 (Brēmenes Hanseatisches Oberlandesgericht lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Crailsheimer Volksbank eG</i> pret <i>Klaus Conrads, Frank Schulzke</i> un <i>Petra Schulzke-Lösche, Joachim Nitschke</i> (Patērētāju aizsardzība — Līgumi, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām — Aizdevuma līgums, kas saistīts ar nekustama īpašuma iegādi un kas noslēgts kā sliekšņa darījums — Atteikuma tiesības)	7
2006/C 86/13	Tiesas spriedums (otrā palāta) 2005. gada 20. oktobrī Lietā C-247/04 (<i>Beroep voor het bedrijfsleven</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Transport Maatschappij Traffic BV</i> pret <i>Staatssecretaris van Economische Zaken</i> (Kopienas Muitas kodekss — Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu atmaksāšana vai atlaišana — Jēdziens "pēc likuma maksājams")	8
2006/C 86/14	Tiesas spriedums (trešā palāta) 2006. gada 9. februārī Lietā C-415/04 (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Staatssecretaris van Financiën</i> pret <i>Stichting Kinderopvang Enschede</i> (Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — Pakalpojumu sniegšana, kas ir saistīta ar sociālo aprūpi un sociālās nodrošināšanas darbu, kā arī bērnu un jauniešu aizsardzību un izglītību)	8

2006/C 86/15	Tiesas spriedums (trešā palāta) 2006. gada 9. februārī Lietā C-473/04 (<i>Hof van Cassatie</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Plumex</i> pret <i>Young Sports NV</i> (Tiesu iestāžu sadarbība — Regula (EK) Nr. 1348/2000 — 4.-11. pants un 14. pants — Tiesību aktu izsniegšana un paziņošana — Izsniegšana ar iestādes starpniecību — Izsniegšana pa pastu — Saikne starp nosūtīšanas un izsniegšanas veidiem — Prioritāte — Apelācijas iesniegšanas termiņš) 9
2006/C 86/16	Tiesas spriedums (ceturtā palāta) 2006. gada 26. janvārī Lietā C-2/05 (<i>Arbeidshof te Brussel</i> lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) <i>Rijksdienst voor Sociale Zekerheid</i> pret <i>Herbosch Kiere NV</i> (Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums — Piemērojamo tiesību aktu noteikšana — Darba ņēmēji, kas norīkoti darbā citā dalībvalstī — Apliecības E 101 piemērojamība) 9
2006/C 86/17	Lietā C-456/05: Prasība pret Vācijas Federatīvo Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2005. gada 23. decembrī 10
2006/C 86/18	Lietā C-14/06: Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Eiropas Parlaments iesniedza 2006. gada 11. janvārī 11
2006/C 86/19	Lietā C-40/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Finanzgericht München</i> 2005. gada 8. decembra lēmumu lietā <i>Juers Pharma Import-Export GmbH</i> pret <i>Oberfinanzdirektion Nürnberg</i> 11
2006/C 86/20	Lietā C-43/06: Prasība pret Portugāles Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 27. janvārī 12
2006/C 86/21	Lietā C-44/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Finanzgericht des Landes Brandenburg</i> 2005. gada 12. oktobra lēmumu lietās <i>Gerlach & Co. mbh</i> pret <i>Hauptzollamt Frankfurt (Oder)</i> 12
2006/C 86/22	Lietā C- C-51/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunale di Livorno</i> 2006. gada 13. janvāra rīkojumu lietā <i>Alberto Bianchi</i> pret <i>De Robert Calzature Srl</i> 13
2006/C 86/23	Lietā C-56/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Finanzgericht Düsseldorf</i> 2006. gada 31. janvāra lēmumu lietā <i>Euro Tex Textilverwertung GmbH</i> pret <i>Hauptzollamt Duisburg</i> 13
2006/C 86/24	Lietā C-61/06: Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 3. februārī 13
2006/C 86/25	Lietā C-62/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Supremo Tribunal Administrativo 2006. gada 11. janvāra lēmumu lietā <i>Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas</i> pret <i>Z.F. ZEFESER — Importação e Exportação de Produtos Alimentares, Lda.</i> 14
2006/C 86/26	Lietā C-63/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Lietuvas vyriausiasis administracinis teismas 2005. gada 20. decembra rīkojumu lietā <i>UAB Profisa</i> pret Muitinēs departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 14
2006/C 86/27	Lietā C-65/06: Prasība pret Beļģijas Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 6. februārī 15

2006/C 86/28	Lieta C-70/06: Prasība pret Portugāles Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 7. februārī	15
2006/C 86/29	Lieta C-75/06: Prasība pret Portugāles Republiku, ko 2006. gada 8. februārī iesniedza Eiropas Kopienu Komisija	16
2006/C 86/30	Lieta C-79/06: Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 10. februārī	16
2006/C 86/31	Lieta C-81/06: Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 8. februārī	17
2006/C 86/32	Lieta C-82/06: Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 8. februārī	17
2006/C 86/33	Lieta C-83/06: Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 9. februārī	18
2006/C 86/34	Lieta C-89/06: Prasība pret Portugāles Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 14. februārī	18
2006/C 86/35	Lieta C-90/06: Prasība pret Portugāles Republiku, ko 2006. gada 14. februārī iesniedza Eiropas Kopienu Komisija	19
2006/C 86/36	Lieta C-93/06: Prasība pret Austrijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 14. februārī	19
2006/C 86/37	Lieta C-94/06: Prasība pret Austrijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 14. februārī	19
2006/C 86/38	Lieta C-98/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Högsta Domstolen</i> (Augstākā Tiesa, Zviedrija) 2006. gada 8. februāra rīkojumu lietā <i>Freeport PLC</i> pret <i>Olle Arnoldsson</i>	20
2006/C 86/39	Lieta C-100/06: Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 21. februārī	20
2006/C 86/40	Lieta C-101/06: Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 21. februārī	21
2006/C 86/41	Lieta C-105/06: Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 22. februārī	21
2006/C 86/42	Lieta C-106/06: Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko 2006. gada 22. februārī iesniedza Eiropas Kopienu Komisija	21
2006/C 86/43	Lieta C-107/06: Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 22. februārī	22
2006/C 86/44	Lieta C-110/06: Prasība pret Beļģijas Karalisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 23. februārī	22
2006/C 86/45	Lieta C-113/06: Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko 2006. gada 27. februārī iesniedza Eiropas Kopienu Komisija	23

PIRMĀS INSTANCES TIESA

2006/C 86/46	Lieta T-202/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 7. februāra spriedums — <i>Alecansan</i> pret ITSB (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “COMP USA” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “COMP USA” — Preču un pakalpojumu līdzības neesamība — Iebilduma noraidījums — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 24	24
2006/C 86/47	Lieta T-251/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. janvāra spriedums — <i>Albrecht</i> u.c. pret Komisiju (Veterinārās pārbaudes — Veterinārās zāles — Produkti, kas satur benzatīna benzilpenicilīnu — Komisijas lēmums, ar kuru nolemts apturēt tirdzniecības atļauju izsniegšanu — Kompetence) 24	24
2006/C 86/48	Lieta T-273/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. janvāra spriedums — <i>Merck Sharp & Dohme</i> u.c. pret Komisiju (Cilvēkiem paredzētas zāles — Enalaprilu saturošu zāļu tirdzniecības atļauja — Komisijas lēmums, kurā noteikts grozīt zāļu aprakstu — Kompetence) 25	25
2006/C 86/49	Lieta T-293/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. janvāra spriedums — <i>Giulietti</i> /Komisija (Ierēdņi — Vispārējs konkurss — Nepielaišana dalībai konkursā — Konkursa paziņojuma prettiesiskums — Nepieņemamība — Profesionālā pieredze — Pilna laika darbs) 25	25
2006/C 86/50	Lieta T-206/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 1. februāra spriedums — <i>Rodrigues Carvalhais</i> pret ITSB (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “PERFIX” — Agrāka grafiska Kopienas preču zīme, kas ietver “cerfix” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 26	26
2006/C 86/51	Apvienotās lietas T-466/04 un T-467/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 1. februāra spriedums — <i>Elisabetta Dami</i> pret ITSB (Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “GERONIMO STILTON” — Iebildumi — Procesa apturēšana — Preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, saraksta sāisnāšana — Iebildumu atsaukšana) 26	26
2006/C 86/52	Apvienotās lietas T-376/05 un T-383/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. februāra spriedums — <i>TEA-CEGOS</i> u.c./Komisija (Publiskie iepirkumi — Uzaicinājums iesniegt piedāvājumu Kopienas publiskā iepirkuma procedūrā — Ekspertu, kas sniedz tehnisko palīdzību trešajām valstīm, kuras saņem ārējo atbalstu, pieņemšana darbā uz īsu laikposmu — Piedāvājumu noraidīšana) 27	27
2006/C 86/53	Lieta T-249/02: Pirmās instances tiesas 2005. gada 13. oktobra rīkojums — <i>Fintecna</i> pret Komisiju (Eiropas Sociālais fonds — Finanšu atbalsta samazinājums — Prasība atcelt tiesību aktu — Akts, pret kuru var celt prasību — Sagatavojošs akts — Nepieņemamība) 27	27
2006/C 86/54	Lieta T-48/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. janvāra rīkojums — <i>Schneider Electric</i> pret Komisiju (Konkurence — Koncentrācija — Pārbaudes procedūras atsākšana pēc tam, kad Pirmās instances tiesa ir atcēlusi lēmumu, ar ko ir aizliegta koncentrācija — Iesaistīšanās padziļinātas pārbaudes periodā — Atteikšanās no koncentrācijas — Pārbaudes procedūras izbeigšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Nelabvēlīgi akti — Interese celt prasību — Nepieņemamība) 27	27
2006/C 86/55	Lieta T-278/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. janvāra rīkojums — <i>Van Mannekus</i> pret Padomi (Dempings — Ķīnas izcelsmes magnija oksīda ievadumi — Iepriekš noteikto antidempinga pasākumu grozīšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Iebilde par nepieņemamību) 28	28

2006/C 86/56	Lieta T-280/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. janvāra rīkojums — <i>Van Mannekus</i> pret Padomi (Dempings — Dedzinātā (aglomerētā) magnēzija ieviešana no Ķīnas Tautas Republikas — Izmaiņas iepriekš noteiktajos antidempinga pasākumos — Prasība atcelt tiesību aktu — Iebilde par nepieņemamību) 28	28
2006/C 86/57	Lieta T-42/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. janvāra rīkojums — <i>Kominou</i> u.c. pret Komisiju (Prasība par zaudējumu atlīdzību — Ārpuslīgumiska atbildība — Sūdzības par dalībvalsts rīcību, kas var būt par pamatu procesa sakarā ar pienākumu neizpildi uzsākšanai, izbeigšana — Sūdzības izskatīšana Komisijā — Labas pārvaldības princips) 29	29
2006/C 86/58	Lieta T-396/05 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 10. janvāris rīkojums — <i>Archimedes</i> pret Komisiju (Pagaidu noregulējuma tiesvedība — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Šķīrējklauzula — Pieņemamība — Steidzamība — Trūkums) 29	29
2006/C 86/59	Lieta T-397/05 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 10. janvāra rīkojums — <i>Archimedes</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju (Pagaidu noregulējuma tiesvedība — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Šķīrējklauzula — Steidzamība — Trūkums) 29	29
2006/C 86/60	Lieta T-417/05 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 1. februāra rīkojums — <i>Endesa</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju (Pagaidu noregulējums — Koncentrāciju kontrole — Steidzamība) 30	30
2006/C 86/61	Lieta T-437/05 R: Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 7. februāra rīkojums — <i>Brink's Security Luxembourg</i> pret Komisiju (Pagaidu noregulējums — Steidzamība — Neesamība) 30	30
2006/C 86/62	Lieta T-8/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. janvārī — <i>FAB Fernsehen aus Berlin GmbH</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju 31	31
2006/C 86/63	Lieta T-14/06: Prasība, kas celta 2006. gada 16. janvārī — <i>K-Swiss</i> pret ITSB 31	31
2006/C 86/64	Lieta T-18/06: Prasība, kas celta 2006. gada 23. janvārī — <i>Deutsche Telekom</i> pret ITSB 32	32
2006/C 86/65	Lieta T-21/06: Prasība, kas celta 2006. gada 21. janvārī — Vācijas Federatīvā Republika pret Komisiju 32	32
2006/C 86/66	Lieta T-24/06: Prasība, kas celta 2006. gada 24. janvārī — <i>Berlin-Brandenburg (MABB)</i> pret Eiropas Kopienų Komisiju 32	32
2006/C 86/67	Lieta T-28/06: Prasība, kas celta 2006. gada 24. janvārī — <i>Rheinfelsquellen H. Hövelmann</i> pret ITSB 33	33
2006/C 86/68	Lieta T-29/06: Prasība, kas celta 2006. gada 24. janvārī — <i>Procter & Gamble</i> pret ITSB 33	33
2006/C 86/69	Lieta T-30/06: Prasība, kas celta 2006. gada 24. janvārī — <i>Procter & Gamble</i> pret ITSB 34	34
2006/C 86/70	Lieta T-31/06: Prasība, kas celta 2006. gada 24. janvārī — <i>Procter & Gamble</i> pret ITSB 34	34
2006/C 86/71	Lieta T-35/06: Prasība, kas celta 2006. gada 30. janvārī — <i>Honig-Verband</i> pret Komisiju 35	35
2006/C 86/72	Lieta T-39/06: Prasība, kas celta 2006. gada 3. februārī — <i>Transcatab S.p.A.</i> , kas atrodas likvidācijas procesā, pret Komisiju 35	35
2006/C 86/73	Lieta T-42/06: Prasība, kas celta 2006. gada 13. februārī — <i>Gollnisch</i> pret Parlamentu 36	36
2006/C 86/74	Lieta T-43/06: Prasība, kas celta 2006. gada 9. februārī — <i>Cofira SAC</i> pret Komisiju 37	37
2006/C 86/75	Lieta T-44/06: Prasība, kas celta 2006. gada 14. februārī — Komisija pret <i>Hellenic Ventures S.A.</i> un pieciem citiem lietas dalībniekiem 37	37

2006/C 86/76	Lieta T-45/06: Prasība, kas celta 2006. gada 13. februārī — <i>Reliance Industries</i> pret Padomi un Komisiju	38
2006/C 86/77	Lieta T-46/06: Prasība, kas celta 2006. gada 13. februārī — <i>Galileo Lebensmittel GmbH&Co KG</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju	39
2006/C 86/78	Lieta T-48/06: Prasība, kas celta 2006. gada 17. februārī — <i>Astex Therapeutics</i> pret ITSB	40
2006/C 86/79	Lieta T-50/06: Prasība, kas celta 2006. gada 17. februārī — Īrija pret Komisiju	40
2006/C 86/80	Lieta T-53/06: Prasība, kas celta 2006. gada 21. februārī — <i>UPM-Kymmene</i> pret Komisiju	41
2006/C 86/81	Lieta T-59/06: Prasība, kas celta 2006. gada 23. februārī — <i>Low & Bonar</i> un <i>Bonar Technical Fabrics</i> pret Komisiju	42
2006/C 86/82	Lieta T-61/06: Prasība, kas celta 2006. gada 13. februārī — Itālijas Republika pret Komisiju	43
2006/C 86/83	Lieta T-62/06: Prasība, kas celta 2006. gada 23. februārī — <i>Eurallumina</i> pret Komisiju	44
2006/C 86/84	Lieta T-63/06: Prasība, kas celta 2006. gada 16. februārī — <i>Eyropaiki Dynamiki</i> pret EDMC	45
2006/C 86/85	Lieta T-330/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 8. februāra rīkojums — <i>Aqua Terra Bioprodukt</i> pret ITSB	46
EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA		
2006/C 86/86	Lieta F-124/05: Prasība, kas celta 2005. gada 16. decembrī — A pret Eiropas Kopienu Komisiju	47
2006/C 86/87	Lieta F-2/06: Prasība, kas celta 2006. gada 5. janvārī — <i>Marcuccio</i> pret Komisiju	48
2006/C 86/88	Lieta F-12/06: Prasība, kas celta 2006. gada 3. februārī — <i>Suleimanova</i> pret Reģionu Komiteju	48

II *Sagatavošanas dokumenti*

.....

III *Paziņojumi*

2006/C 86/89	Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 74, 25.3.2006.	49
--------------	---	----

I

(Informācija)

TIESA

EIROPAS KOPIENU TIESA

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2005. gada 25. oktobrī

Apvienotās lietās C-465/02 un C-466/02 Vācijas Federatīvā Republika, Dānijas Karaliste pret Eiropas Kopienu Komisiju ⁽¹⁾

(Lauksaimniecība — Lauksaimniecības produktu un pārtikas ģeogrāfiskās izcelsmes norādes un cilmes vietu nosaukumi — Nosaukums “Feta” — Regula (EK) Nr. 1829/2002 — Spēkā esamība)

(2006/C 86/01)

(tiesvedības valoda — vācu un dāņu)

Apvienotās lietās C-465/02 un C-466/02 par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2002. gada 30. decembrī cēla **Vācijas Federatīvā Republika** (pārstāvji — V.-D. Plesings [W.-D. Plessing], kam palīdz M. Loßelders [M. Loschelder], avocats), prasītāja lietā C-465/02, **Dānijas Karaliste** (pārstāvji — J. Molde [J. Molde] un J. Berings Līsbergs [J. Bering Lüsberg]), prasītāja lietā C-466/02, ko atbalsta **Francijas Republika** (pārstāvji — Ž. de Bergess [G. de Bergues] un A. Kolomba [A. Colomb]), **Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste** (pārstāvji — K. Džeksone [C. Jackson]) pret **Eiropas Kopienu Komisiju** (pārstāvji — H. L. Iglesiass Buhigess [J. L. Iglesias Buhigues] un H. K. Stēvlbeks [H. C. Støvlbæk], kā arī A.-M. Rušo-Žoē [A.-M. Rouchaud-Joët] un S. Grīnheida [S. Grünheid]), ko atbalsta **Grieķijas Republika**, (pārstāvji — V. Kondolaims [V. Kontolaimos] un I. K. Halkiass [I.-K. Chalkias]), Tiesa (virspalāta palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs V. Skouris [V. Skouris], palātu priekšsēdētāji P. Janns [P. Jann], K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], A. Ross [A. Rosas] un J. Malenovskis [J. Malenovský], tiesneši Ž. P. Puisošē [J.-P. Puissochet], R. Šintgens [R. Schintgen], N. Kolnerika [N. Colneric], S. fon Bārs [S. von Bahr], H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues] (referents), J. Klučka [J. Klučka], U. Lehmuss [U. Lohmus] un E. Levits, ģenerālvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [D. Ruiz-Jarabo Colomer], sekretāre K. Štranca [K. Sztranc], administratore, 2005. gada 25. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasības noraidīt;

2) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas izriet no lietas C-465/02, un Dānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas izriet no lietas C-466/02;

3) Grieķijas Republika, Francijas Republika un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 55, 08.03.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2005. gada 27. oktobrī

Lietā C-234/03 (Audiencia Nacional lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) **Contse SA u.c. pret Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingresa)**, iepriekš **Instituto Nacional de la Salud (Insalud)** ⁽¹⁾

(Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Direktīva 92/50/EEK — Valsts pakalpojumu līgumi — Nediskriminācijas princips — Elpināšanas terapijas veselības pakalpojumu sniegšana dzīvesvietā — Pieņemamības nosacījums — Novērtēšanas kritēriji)

(2006/C 86/02)

(tiesvedības valoda — spāņu)

Lietā C-234/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Audiencia Nacional (Spānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 16. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 2. jūnijā, tiesvedībā **Contse SA, Vivisol Srl, Oxigen Salud SA** pret **Instituto Nacional de Gestión Sanitaria (Ingresa)**, iepriekš **Instituto Nacional de la Salud (Insalud)**, piedaloties: **Air Liquide Medicinal SL**,

Sociedad Española de Carburos Metálicos SA, Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [A. Rosas] (referents), tiesneši J. Malenovskis [J. Malenovský], Ž. P. Puisošē [J.-P. Puissochet], S. fon Bārs [S. von Bahr] un U. Lemus [U. Lohmus], ģenerāladvokāte K. Štiksa Hakla [C. Stix-Hackl], sekretāre M. Ferreira [M. Ferreira], galvenā administratore, 2005. gada 27. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

EKL 49. pants iestājas pret to, ka līgumslēdzēja iestāde tipveida nosacījumos pie valsts pakalpojumu līguma par elpināšanas terapijas un citu elpināšanas tehnoloģiju sniegšanu dzīvesvietā paredz, pirmkārt, pieņemamības nosacījumu, atbilstoši kuram pakalpojumu sniedzējam uzņēmumam piedāvājuma iesniegšanas brīdī ir jābūt birojam, kas ir pieejams sabiedrībai provinces galvaspilsētā, kurā pakalpojums tiek sniegts un, otrkārt, piedāvājumu novērtēšanas kritērijus, ar kuriem, piešķirot papildus punktus, ņem vērā to, vai piedāvājuma iesniegšanas brīdī ir skābekļa ražošanas, kondicionēšanas un iepildīšanas iekārtas, kuras atrodas līdz 1 000 kilometru attālumā no minētas provinces, vai biroji, kuri ir pieejami sabiedrībai citos tās noteiktos apvidos un, ka gadījumā, ja ir vienādi piedāvājumi, priekšroka tiek dota uzņēmumam, kurš jau iepriekš ir sniedzis attiecīgo pakalpojumu, tad, ja šos faktus piemēro diskriminējošā veidā, tie nav pamatojami ar obligātiem vispārējo interešu iemesliem, nav atbilstoši tajos izvirzīto mērķu sasniegšanai un pārsniedz to, kas ir vajadzīgs šo mērķu sasniegšanai, kas ir jāpārbauda valsts tiesai.

(¹) OV C 184, 02.08.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2006. gada 9. februārī

Lietā C-305/03 Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Sestā PVN direktīva — 2. panta 1. punkts, 5. panta 4. punkta c) apakšpunkts, 12. panta 3. punkts un 16. panta 1. punkts — Darījums valsts teritorijā — Mākslas darbu, uz ko attiecas pagaidu ieviešanas kārtība, pārdošana izsolē — Izsolītāja komisijas maksa)

(2006/C 86/03)

(tiesvedības valoda — angļu)

Lietā C-305/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 16. jūlijā cēla Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — Liāls [R. Lyal]) pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (pārstāvji — K. Džeksone [C. Jackson] un R. Kodvela [R. Caudwell], kam palīdz N. Peins [N. Paines], QC), Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [A. Rosas], tiesneši

Ž. P. Puisošē [J.-P. Puissochet], S. fon Bārs [S. von Bahr], U. Lemuss [U. Lohmus] (referents) un A. O'Kifs [A. Ó Caoimh], ģenerāladvokāte J. Kokote [J. Kokott], sekretāre L. Hjuleta [L. Hewlett], galvenā administratore, 2006. gada 9. februārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, piemērojot samazinātu pievienotās vērtības nodokļa likmi komisijas maksai, ko saņem izsolītāji par mākslas darbu, kolekciju priekšmetu un senlietu pārdošanu izsolē, kas ir ievesti, piemērojot pagaidu ieviešanas kārtību, ir pārkāpusi saistības, kas tai izriet no 2. panta 1. punkta, 5. panta 4. punkta c) apakšpunkta, 12. panta 3. punkta un 16. panta 1. punkta Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, ko groza Padomes 1999. gada 25. maija Direktīva 1999/49/EK;

2) Lielbritānija un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 226, 20.09.2003.

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2005. gada 25. oktobrī

Lietā C-350/03 (Landgericht Bochum lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Elisabeth Schulte, Wolfgang Schulte pret Deutsche Bausparkasse Badenia AG (¹)

(Patērētāju tiesību aizsardzība — Sliekšņa darījumi — Nekustamā īpašuma pirkums — Ieguldījums, ko finansē ar hipotekāro kredītu — Atteikuma tiesības — Atteikuma sekas)

(2006/C 86/04)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā C-350/03 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Landgericht Bochum (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 29. jūlijā un kas Tiesā reģistrēts 2003. gada 8. augustā, tiesvedībā Elisabeth Schulte, Wolfgang Schulte pret Deutsche Bausparkasse Badenia AG, Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [V. Skouris], palātas priekšsēdētāji P. Jannss [P. Jann], A. Ross [A. Rosas], tiesneši K. Gulmans [C. Gulmann] (referents), R. Šintgens [R. Schintgen], N. Kolnerika [N. Colneric], S. fon Bārs [S. von Bahr], R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta] un K. Lēnartss [K. Lenaerts], ģenerāladvokāts F. Ležē [P. Léger], sekretāre M. F. Kontē [M.-F. Contet], galvenā administratore, 2005. gada 25. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvas 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, 3. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas no Direktīvas piemērošanas jomas izslēdz līgumus, kas saistīti ar nekustamā īpašuma pirkumu, pat ja tie ir uzskatāmi vienkārši par kapitālieguldījuma sastāvdaļu, kurā finansējumu nodrošina ar kredītu, un ja pārrunas pirms nekustamā īpašuma pirkuma līguma un tikai un vienīgi tā finansēšanai paredzētā aizdevuma līguma noslēgšanas ir notikušas sliekšņa darījuma ietvaros.

2) Direktīva neiestājas pret valsts tiesību noteikumiem, kas kā vienīgās aizdevuma līguma atteikuma sekas paredz tā atcelšanu, pat ja tas ir saistīts ar kapitālieguldījumiem, kuros aizdevums vispār netiktu izsniegts bez nekustamā īpašuma iegādes.

3) Direktīva 85/577 neiestājas pret to, ka:

— patērētājam, kas ir izmantojis savas atteikuma tiesības saskaņā ar minēto Direktīvu, ir jāatmaksā aizdevējam aizdevuma summa, kaut arī atbilstoši izstrādātajam kapitālieguldījuma plānam aizdevuma mērķis ir tikai un vienīgi finansēt nekustamā īpašuma iegādi un tas ir tieši pārskaitīts šī īpašuma pārdevējam;

— tiek prasīts, lai aizdevuma summa tiek atmaksāta nekavējoties;

— valsts tiesību akti hipotekārā kredīta līguma atteikuma gadījumā uzliek patērētājam pienākumu ne tikai atmaksāt saskaņā ar līgumu saņemtās summas, bet arī samaksāt aizdevējam kredīta procentus atbilstoši tirgū esošajai likmei.

Tomēr gadījumā, kad patērētājs, ja banka būtu ievērojusi pienākumu informēt patērētāju par viņa atteikuma tiesībām, būtu varējis izvairīties no riskiem, kas ir saistīti ar tādiem ieguldījumiem kā pamata lietā esošie, Direktīvas 85/577 4. pants uzliek dalībvalstīm pienākumu rūpēties par to, lai to tiesību akti aizsargātu patērētājus, kuri nevar izvairīties no šādiem riskiem, veicot tādus pasākumus, kas ļauj viņiem izvairīties no šādu risku iestāšanās sekām.

TIESAS SPRIEDUMS

(virspalāta)

2006. gada 31. janvārī

Lietā C-503/03 Eiropas Kopienų Komisija pret Spānijas Karalisti ⁽¹⁾

(Personu brīva pārvietošanās — Direktīva 64/221/EEK — Trešās valsts pilsonis, dalībvalsts pilsoņa laulātais — Ieceļošanas un uzturēšanās tiesības — Uz sabiedriskās kārtības apsvērumiem balstīts ierobežojums — Šengenas informācijas sistēma — Ziņojums nolūkā liegt ieceļošanu)

(2006/C 86/05)

(tiesvedības valoda — spāņu)

Lietā C-503/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 27. novembrī cēla Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — K. O'Reilly [C. O'Reilly] un L. Eskobars Gerero [L. Escobar Guerrero]) pret Spānijas Karalisti (pārstāvis — M. Munjoss Peress [M. Muñoz Pérez]), Tiesa (virspalāta) šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [V. Skouris], palātas priekšsēdētāji P. Jāns [P. Jann] (referents), K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], A. Ross [A. Rosas], J. Malenovskis [J. Malenovský], tiesneši S. fon Bārs [S. von Bahr], H. N. da Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues], R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], K. Lēnartss [K. Lenaerts], E. Juhāss [E. Juhász], Dž. Arestis [G. Arestis], E. Borgia-Bartets [A. Borg-Barthet] un M. Ilesičs [M. Ilesič], ģenerāladvokāte J. Kokote [J. Kokott], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2006. gada 31. janvārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) atsakot ieceļošanas tiesības 1985. gada 14. jūnijā Šengēnā parakstītā līguma par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgajām robežām dalībvalstu teritorijā Faridam un neizsniedzot vīzu ieceļošanai šajā teritorijā Faridam un Bušeram, kas ir trešās valsts pilsoņi — dalībvalsts pilsoņu laulātie, tikai tāpēc, ka par tiem Šengenas Informācijas sistēmā bija ziņojums nolūkā liegt ieceļošanu, iepriekš nepārbaudot, vai šo personu atrašanās teritorijā nerada reālus, faktiskus un pietiekami smagus draudus sabiedrības pamata interesēm, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 1.–3. pants Padomes 1964. gada 25. februāra Direktīvā 64/221/EEK par īpašu pasākumu saskaņošanu attiecībā uz ārvalstnieku pārvietošanos un dzīvesvietu, kas ir attaisnojami ar sabiedrisko kārtību, valsts drošību un veselības aizsardzību;

2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 264, 01.11.2003.

⁽¹⁾ OV C 21, 24.01.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2006. gada 26. janvārī

Lietā C-514/03 Eiropas Kopienų Komisija pret Spānijas Karalisti ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 43. un 49. pants — Uzņēmējdarbības veikšanas un pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumi — Privāti apsardzes uzņēmumi un pakalpojumi — Nosacījumi — Juridiska persona — Minimālais pamatkapitāls — Drošības nauda — Minimālais darbinieku skaits — Direktīva 89/48/EEK un Direktīva 92/51/EEK — Profesionālo kvalifikāciju atzīšana)

(2006/C 86/06)

(tiesvedības valoda — spāņu)

Lietā C-514/03 par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2003. gada 8. decembrī cēla Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — M. Patakja [M. Patakia] un L. Eskobars Gerero [L. Escobar Guerrero]) pret Spānijas Karalisti (pārstāvis — E. Brakehaiss Konesa [E. Braquehais Conesa]), Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [P. Jann], tiesneši K. Šimans [K. Schiemann], N. Kolnerika [N. Colneric], H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues] un E. Levits (referents), ģenerāladvokāte J. Kokote [J. Kokott], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2006. gada 26. janvārī ir pasludinājusī spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) uzturot spēkā 1992. gada 30. jūlija Likuma Nr. 23/1992 par privātajiem apsardzes pakalpojumiem un 1994. gada 9. decembra Karaliskā dekrēta Nr. 2364/1994, ar ko apstiprina noteikumus par privātajiem apsardzes pakalpojumiem, tiesību normas, kas uzliek privātiem ārvalsts apsardzes uzņēmumiem virkni nosacījumu savu darbību veikšanai Spānijā, proti pienākumu:

- būt juridiskai personai;
- nodrošināt noteikta apmēra minimālo pamatkapitālu;
- pārskaitīt drošības naudu Spānijas organizācijai;
- nodarbināt minimālo darbinieku skaitu, ciktāl attiecīgais uzņēmums veic savu darbību citās jomās, nevis sprāgstvielu pārvadāšanas un izplatīšanas jomā;
- to darbiniekiem būt īpašas administratīvas atļaujas, ko izsniegušas Spānijas iestādes, turētājiem, un

neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu profesionālās kompetences atestātu atzīšanu privātdetektiņa darbības veikšanai, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek, no vienas puses, EKL 43. un 49. pants, un, no otras puses, Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/51/EEK par otro vispārējo sistēmu profesionālās izglītības un mācību atzīšanai, kas papildina Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvu 89/48/EEK par vispārēju sistēmu tādu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, ko piešķir par vismaz trīs gadu profesionālo izglītību;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) Spānijas Karaliste atlīdzina trīs ceturtdaļas no Eiropas Kopienų Komisijas tiesāšanās izdevumiem un sedz pati savus tiesāšanās izdevumus;

4) Eiropas Kopienų Komisija sedz vienu ceturtdaļu no saviem tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 47, 21.2.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2006. gada 26. janvārī

Lietā C-533/03 Eiropas Kopienų Komisija pret Eiropas Savienības Padomi ⁽¹⁾

(Regula Nr. 1798/2003 — Direktīva 2003/93/EK — Juridiskā pamata izvēle)

(2006/C 86/07)

(tiesvedības valoda — angļu)

Lietā C-533/03 par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2003. gada 19. decembrī cēla Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — R. Liāls [R. Lyal]) pret Eiropas Savienības Padomi (pārstāvis — A. M. Kolerta [A.-M. Colaert] un E. Karlsons [E. Karlsson]), ko atbalsta Īrija (pārstāvis — D. O'Hagans [D. O'Hagan], kam palīdz E. Kolinss [A. Collins], SC), Portugāles Republika (pārstāvis — L. Fernandiss [L. Fernandes]), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāve — R. Kodvela [R. Cudwell]), kam palīdz D. Vaijats [D. Wyatt], QC), Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], tiesneši R. Šintgens [R. Schintgen] (referents), R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], P. Kūris [P. Kūris] un Dž. Arestis [G. Arestis], ģenerāladvokāte J. Kokote [J. Kokott], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2006. gada 26. janvārī ir pasludinājusī spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) prasību noraidīt;

2) Eiropas Kopienų Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Īrija, Portugāles Republika, kā arī Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 59, 06.03.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2006. gada 9. februārī

Apvienotās lietās C-23/04 līdz C-25/04 (Dioikitiko Protodikeio Athinon lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Sfakianakis AEEV pret Elliniko Dimosio ⁽¹⁾

**(Asociācijas lūgums starp Kopienām un Ungāriju — Muitas iestāžu savstarpējas palīdzības pienākums — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa pēc ievesto produktu pārva-
dājumu sertifikātu atsaukšanas eksportētājvalstī)**

(2006/C 86/08)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Apvienotajās lietās C-23/04 līdz C-25/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Dioikitiko Protodikeio Athinon (Grieķija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 30. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 26. janvārī, tiesvedībā Sfakianakis AEEV pret Elliniko Dimosio, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], tiesneši J. Makarčiks [J. Makarczyk], R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta] (referents), P. Kūris [P. Kūris] un Dž. Arestis [G. Arestis], ģenerālvokāts F. Ležē [P. Léger], sekretāre M. Ferreira [M. Ferreira], galvenā administratore, 2006. gada 9. februārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) 31. panta 2. punkts un 32. pants 4. protokolā Eiropas Līgumam par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Ungārijas Republiku, no otras puses, ņemot vērā grozījumus, kas izdarīti ar Eiropas Kopienas un to dalībvalstu, no vienas puses, un Ungārijas Republikas, no otras puses, Asociācijas padomes 1996. gada 28. decembra Lēmumu Nr. 3/96, ir jāinterpretē tādējādi, ka importētājvalsts muitas iestādēm ir pienākums ņemt vērā eksportētājvalstī pieņemtos tiesas nolēmumus par prasībām, kas celtas par eksportētājvalsts muitas iestāžu veiktās pārbaudes rezultātiem attiecībā uz pārva-
dājumu sertifikātu likumīgumu, ja tās tika informētas par šādu prasību pastāvēšanu un minēto nolēmumu saturu, neatkarīgi no tā, vai pārva-
dājumu sertifikātu likumīguma pārbaudi veica pēc importētājvalsts muitas iestāžu lūguma;

2) Eiropas Līgumā par asociācijas izveidošanu starp Eiropas Kopienām un to dalībvalstīm, no vienas puses, un Ungārijas Republiku, no otras puses, kas noslēgts un apstiprināts ar Padomes un Komisijas 1993. gada 13. decembra lēmumu, noteiktā muitas nodokļu aizlieguma lietderīgas iedarbības princips iestājas pret administratīvajiem lēmumiem, ar ko uzliek pienā-

kumu samaksāt muitas nodokļus, tiem pieskaitot nodokļus un naudas sodus, un ko importētājvalsts muitas iestādes ir pieņēmušas, pirms tām paziņoja par to prasību izskatīšanas galīgo rezultātu, kas celtas attiecībā uz pēcmuitošanas pārbaudes secinājumiem, ja eksportētājvalsts iestāžu sākotnējie lēmumi par sertifikātu EUR.1 izsniegšanu nav bijuši atsaukti vai atcelti;

3) atbildi uz pirmajiem trim jautājumiem nevar ietekmēt tas fakts, ka ne Grieķijas muitas iestādes, ne Ungārijas muitas iestādes nav pieprasījušas sasaukt Asociācijas komitejas sēdi saskaņā ar 33. pantu minētajā 4. protokolā, ko groza ar Lēmumu Nr. 3/96.

⁽¹⁾ OV C 71, 20.3.2004.
OV C 85, 3.4.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2006. gada 9. februārī

Lietā C-127/04 (High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Declan O'Byrne pret Sanofi Pasteur MSD Ltd, Sanofi Pasteur SA ⁽¹⁾

(Direktīva 85/374/EEK — Atbildība par precī ar trūkumiem — Jēdziens preces "laišana apgrozībā" — Ražotāja veikta piegāde pilnībā tā kontrolē esošai meitas sabiedrībai)

(2006/C 86/09)

(tiesvedības valoda — angļu)

Lietā C-127/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Apvienotā Karaliste) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2003. gada 18. novembrī un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 8. martā, tiesvedībā Declan O'Byrne pret Sanofi Pasteur MSD Ltd, agrāko Aventis Pasteur MSD Ltd, un Sanofi Pasteur SA, agrāko Aventis Pasteur SA, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jannns [P. Jann] (referents), tiesneši K. Šimans [K. Schiemann], K. Lēnartss [K. Lenaerts], E. Juhāss [E. Juhász] un M. Iļešičs [M. Ilesic], ģenerālvokāts L. A. Ģēlhuuds [L. A. Geelhoed], sekretāre M. Ferreira [M. Ferreira], galvenā administratore, 2006. gada 9. februārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Padomes 1985. gada 25. jūlija Direktīvas 85/374/EEK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem 11. pants ir interpretējams tādējādi, ka prece ir laista apgrozībā, kad tā ir atstājusi ražotāja veikto ražošanas procesu un atrodas tirdzniecībā, kur tā ir publiski pieejama lietošanai un patērēšanai;

2) ja prasība ir celta pret sabiedrību, kura kļūdas pēc tika uzskatīta par preces ražotāju, lai gan īstenībā to ir ražojusi cita sabiedrība, nosacījumi, kas regulē to, vai vienu lietas dalībnieku var aizstāt ar citu šādas prasības ietvaros, principā ir jānosaka valsts tiesībās. Valsts tiesai, kas pārbauda nosacījumus, kuri regulē viena lietas dalībnieka aizstāšanu ar citu attiecīgā lietā, ir jāievēro Direktīvas 85/374 racione personae piemērošanas joma atbilstoši tās 1. un 3. panta noteikumiem.

(¹) OV C 106, 30.4.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2006. gada 16. februārī

Lietā C-215/04 (*Østre Landsret lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) *Marius Pedersen A/S pret Miljøstyrelsen* (¹)

(Atkritumi — Atkritumu pārvaldāšana — Atkritumi, kurus paredzēts pārstrādāt [reģenerēt] — Jēdziens “paziņotājs” — Paziņotāja pienākumi)

(2006/C 86/10)

(tiesvedības valoda — dāņu)

Lietā C-215/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Østre Landsret* (Dānija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 14. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 21. maijā, tiesvedībā *Marius Pedersen A/S* pret *Miljøstyrelsen* Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jāns [P. Jann], tiesneši K. Šīmans

[K. Schiemann] (referents), N. Kolnerika [N. Colneric], H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues] un E. Levits, ģenerālvokāts F. Ležē [P. Léger], sekretāre M. Ferreira [M. Ferreira], galvenā administratore, 2006. gada 16. februārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) vārdi “ja tas nav iespējams” Padomes 1993. gada 1. februāra Regulas (EEK) Nr. 259/93 par uzraudzību un kontroli attiecībā uz atkritumu pārvaldājumiem Eiropas Kopienā, ieviešanu tajā un izvešanu no tās 2. panta g) apakšpunkta ii) daļā ir jāinterpretē tādējādi, ka fakts, ka kāda persona ir licencēts savācējs, tam nepiešķir atkritumu pārvaldājuma to pārstrādei (reģenerācijai) paziņotāja statusu. Tomēr apstākļi, ka atkritumu ražotājs nav zināms vai ka atkritumu ražotāju skaits tādējādi tiek palielināts un ka to ražošana šīs darbības rezultātā ir tik niecīga, ka būtu nesaprātīgi, ka šie ražotāji individuāli paziņo par atkritumu pārvaldājumu, ļauj attaisnot to, ka licencēts savācējs tiek uzskatīts par atkritumu pārvaldātāju to pārstrādei;

2) nosūtītāja kompetentajai iestādei ir tiesīga saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 259/93 7. panta 2. punktu un 4. punkta a) apakšpunkta pirmo ievilkumu iebilst pret atkritumu pārvaldājumu, ja trūkst informācijas par to apstrādi galamērķa valstī. Savukārt paziņotājam nevar prasīt pierādīt, ka pārstrāde (reģenerācija) galamērķa valstī atbildīs nosūtītājas valsts tiesiskā regulējuma prasībām;

3) Regulas (EEK) Nr. 259/93 6. panta 5. punkta pirmais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka pienākums sniegt informāciju par atkritumu sastāvu nav izpildīts, ja paziņotājs deklarē atkritumu kategoriju, norādot — “elektronikas montāžas atkritumi”;

4) Regulas (EEK) Nr. 259/93 7. panta 2. punktā noteiktais termiņš sāk tecēt, skaitot no brīža, kad galamērķa valsts kompetentās iestādes ir nosūtījušas paziņojumu par saņemšanu, neņemot vērā faktu, ka nosūtītājas valsts kompetentās iestādes uzskata, ka nav saņēmušas visu šīs regulas 6. panta 5. punktā prasīto informāciju. Šim termiņam beidzoties, kompetentās iestādes vairs nevar iecelt iebildumus pret pārvaldājumu vai pieprasīt paziņotājam papildu informāciju.

(¹) OV C 190, 24.7.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2006. gada 9. februārī

Apvienotās lietas C-226/04 un C-228/04 (Tribunale amministrativo regionale del Lazio lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) La Cascina Soc. coop. arl. u.c. pret Ministero della Difesa, u.c. un Consorzio G.f.M. pret Ministero della Difesa, u.c. ⁽¹⁾

(Valsts pakalpojumu līgumi — Direktīva 92/50/EEK — 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunkts — Pakalpojumu sniedzēju saistības — Sociālās apdrošināšanas iemaksu, kā arī nodokļu un nodevu maksājumi)

(2006/C 86/11)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Apvienotajās lietās C-226/04 un C-228/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Tribunale amministrativo regionale del Lazio (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 22. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 2. jūnijā, tiesvedībā La Cascina Soc. coop. arl, Zilch Srl (C-226/04) pret Ministero della Difesa, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Pedus Service, Cooperativa Italiana di Ristorazione soc. coop. arl (CIR), Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), un Consorzio G. f. M. (C-228/04) pret Ministero della Difesa, La Cascina Soc. coop. arl, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jans [P. Jann], tiesneši K. Šimans [K. Schiemann], N. Kolnerika [N. Colneric], K. Lēnartss [K. Lenaerts] un E. Juhāss [E. Juhász] (referents), ģenerāladvokāts M. Pojarešs Maduru [M. Poires Maduro], sekretāre L. Hjūleta [L. Hewlett], galvenā administratore, 2006. gada 9. februārī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Ar Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu piešķiršanai 29. panta pirmās daļas e) un f) apakšpunktu ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums vai administratīvā prakse, saskaņā ar ko pakalpojumu sniedzējs, kurš dienā, kad izbeidzas pieteikumu dalībai publicajā iepirkumā iesniegšanas termiņš, nav pilnībā izpildījis savas saistības attiecībā uz sociālās apdrošināšanas iemaksām vai nodokļu maksājumiem, var šo situāciju atrisināt vēlāk

— saskaņā ar valsts pasākumiem saistībā ar nodokļu atvieglojumiem vai nodokļu amnestiju vai

— saskaņā ar administratīvu vienošanos par maksājumu parādu pārdali vai sadali, vai,

— ja ir uzsāks administratīvais process vai celta prasība tiesā,

ar nosacījumu, ka kandidāts valsts tiesību aktos vai administratīvajā praksē noteiktajā termiņā pierāda, ka uz viņu attiecas šie pasākumi vai vienošanās vai ka tas šajā termiņā ir uzsācis minētos procesus.

(¹) OV C 190, 24.7.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2005. gada 25. oktobrī

Lietā C-229/04 (Brēmenes Hanseatisches Oberlandesgericht lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Crailsheimer Volksbank eG pret Klaus Conrads, Frank Schulzke un Petra Schulzke-Lösche, Joachim Nitschke ⁽¹⁾

(Patērētāju aizsardzība — Līgumi, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām — Aizdevuma līgums, kas saistīts ar nekustama īpašuma iegādi un kas noslēgts kā sliekšņa darījums — Atteikuma tiesības)

(2006/C 86/12)

(tiesvedības valoda — vācu)

Lietā C-229/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Brēmenes Hanseatisches Oberlandesgericht (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 27. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 2. jūnijā, tiesvedībā Crailsheimer Volksbank eG pret Klaus Conrads, Frank Schulzke un Petra Schulzke-Lösche, Joachim Nitschke, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. V. A. Timmermans [C. W. A. Timmermans], tiesneši J. Makarčiks [J. Makarczyk], K. Gulmans [C. Gulmann] (referents), R. Silva de Lapuerta [R. Silva de Lapuerta], un P. Kūris, ģenerāladvokāts F. Ležē [P. Léger], sekretāre M. Ferreira [M. Ferreira], galvenā administratore, 2005. gada 25. oktobrī ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Padomes 1985. gada 20. decembra Direktīvas 85/577/EEK par patērētāja aizsardzību attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti ārpus uzņēmuma telpām, 1. un 2. pants ir jāinterpretē tādejādi, ka — ja trešā persona līguma noslēgšanā vai tā apspriešanā iesaistās tirgotāja vārdā vai viņa vietā — tas, vai Direktīva ir piemērojama, nevar būt atkarīgs no nosacījuma, ka tirgotājs zināja vai viņam būtu vajadzējis zināt, ka līgums noslēgts kā sliekšņa darījums, kā noteikts minētās direktīvas 1. pantā.

2) Direktīva 85/577 un jo īpaši tās 5. panta 2. punkts pieļauj to, ka:

- patērētājam, kas izmanto savas atteikuma tiesības saskaņā ar minēto direktīvu, ir jāatmaksā aizdevējam aizdevuma summa, kaut arī atbilstoši izstrādātajai kapitāla ieguldīšanas sistēmai aizdevuma mērķis ir tikai un vienīgi finansēt nekustama īpašuma iegādi un tas ir tieši pārskaitīts šī īpašuma pārdevējam;
- tiek prasīts, lai aizdevuma summa tiek atmaksāta nekavējoties;
- valsts tiesību akti hipotekārā kredīta līguma atteikuma gadījumā uzliek patērētājam pienākumu ne tikai atmaksāt saskaņā ar līgumu saņemtās naudas summas, bet arī samaksāt aizdevējam kredīta procentus atbilstoši tirgū esošajai likmei.

Tomēr gadījumā, kad patērētājs, ja banka būtu ievērojusi pienākumu informēt patērētāju par viņa atteikuma tiesībām, būtu varējis izvairīties no tādiem ieguldījumu darījumiem pastāvošiem riskiem kā pamata lietās esošie, Direktīvas 4. pants uzliek dalībvalstīm pienākumu nodrošināt, lai to tiesību akti aizsargātu patērētājus, kuri nevar izvairīties no šādiem riskiem; lai to izdarītu, dalībvalstīm jāveic tādi pasākumi, lai viņiem nebūtu jāsedz šo risku rašanās sekas.

(¹) OV C 201, 7.8.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2005. gada 20. oktobrī

Lietā C-247/04 (Beroep voor het bedrijfsleven lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Transport Maatschappij Traffic BV pret Staatssecretaris van Economische Zaken (¹)

(Kopienas Muitas kodekss — Ievedmuitas vai izvedmuitas nodokļu atmaksāšana vai atļaušana — Jēdziens “pēc likuma maksājams”)

(2006/C 86/13)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Lietā C-247/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 28. maijā un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 11. jūnijā, tiesvedībā Transport Maatschappij Traffic BV pret Staatssecretaris van Economische Zaken, Tiesa (otrā palāta) šādā sastāvā: palātas

priekšsēdētājs C. W. A. Timmermans, tiesneši J. Makarczyk (referents), C. Gulmann, R. Schintgen un J. Klučka, ģenerālvokāte C. Stix-Hackl, sekretāre L. Hewlett, galvenā administratore, 2005. gada 20. oktobrī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Atbilstoši 236. panta 1. punkta pirmajai daļai Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ievedmuitas nodokļi vai izvedmuitas nodokļi pēc likuma ir maksājami, tiklīdz ir radies muitas parāds, ievērojot minētās regulas VII sadaļas 2. nodaļā paredzētos nosacījumus, un tiklīdz šo nodokļu summu var noteikt, piemērojot Eiropas Kopienas muitas tarifu atbilstoši minētās regulas II sadaļas noteikumiem;

Ievedmuitas nodokļu vai izvedmuitas nodokļu summa Regulas Nr. 2913/92 236. panta 1. punkta pirmās daļas nozīmē pēc likuma ir maksājama pat tad, ja šī summa nav bijusi paziņota parādniekam atbilstoši šīs pašas regulas 221. panta 1. punktam.

(¹) OV C 217, 28.08.2004.

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2006. gada 9. februārī

Lietā C-415/04 (Hoge Raad der Nederlanden lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) Staatssecretaris van Financiën pret Stichting Kinderopvang Enschede (¹)

(Sestā PVN direktīva — Atbrīvojumi no nodokļa — Pakalpojumu sniegšana, kas ir saistīta ar sociālo aprūpi un sociālās nodrošināšanas darbu, kā arī bērnu un jauniešu aizsardzību un izglītību)

(2006/C 86/14)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Lietā C-415/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 24. septembrī un kas Tiesā reģistrēts tajā pašā dienā, tiesvedībā Staatssecretaris van Financiën pret Stichting Kinderopvang Enschede, Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [A. Rosas], tiesneši J. Malenovskis [J. Malenovský], A. La Pergola [A. La Pergola], E. Borgs-Bartets [A. Borg Barthet] (referents) un A. O'Kifs [A. Ó Caoimh], ģenerālvokāts F. Dž. Džeikobss [F. G. Jacobs], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2006. gada 9. februārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze 13. panta A daļas 1. punkta g) un h) apakšpunkts kopā ar šī panta 2. punkta b) apakšpunktu ir jāinterpretē tādējādi, ka starpniecība starp personām, kuras meklē, un personām, kuras piedāvā bērnu uzraudzības pakalpojumus, kuru nodrošina publisko tiesību subjekti vai citas organizācijas, ko attiecīgā dalībvalsts atzinusi par sociāla rakstura organizācijām, var tikt atbrīvota no nodokļa atbilstoši minētajām normām tikai tad, ja:

- bērnu uzraudzības pakalpojumi paši atbilst atbrīvojumu no nodokļiem nosacījumiem, kurus paredz šīs normas;
- šiem pakalpojumiem ir tāds veids un kvalitāte, ka vecāki nevarētu saņemt identiskas vērtības pakalpojumus, neizmantojot tādus starpniecības pakalpojumus kā pamata prāvā esošie;
- šo starpniecības pakalpojumu pamatmērķis nav gūt to sniedzējam papildu ienākumus, veicot darījumus, kas tieši konkurē ar komercuzņēmumu darījumiem, kuriem jāmaksā PVN.

(¹) OV C 284, 20.11.2004.

2006. gada 9. februārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

- 1) Padomes 2000. gada 29. maija Regula (EK) Nr. 1348/2000 par tiesas un ārpustiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs ir interpretējama tādējādi, ka ar to nav iedibināta hierarhija starp 4. -11. pantā paredzēto nosūtīšanas un izsniegšanas līdzekli un 14. pantā paredzēto izsniegšanas līdzekli un tā rezultātā tiesas dokumentu var izsniegt, izmantojot vienu vai otru no šiem diviem līdzekļiem] gan vienādi, gan otrādi vai arī, pielietojot šos abus līdzekļus vienlaicīgi;
- 2) Regula Nr. 1348/2000 ir interpretējama tādējādi, ka, vienlaicīgi pielietojot 4.-11. pantā un 14. pantā paredzēto nosūtīšanas un izsniegšanas līdzekli, lai attiecībā uz [dokumenta] adresātu noteiktu procesuālā termiņa sākumu, kas saistīts ar izsniegšanas izpildi, ir jāatsaucas uz datumu, kad tika veikta pirmā likumīgā izsniegšana.

(¹) OV C 19, 22.01.2005.

TIESAS SPRIEDUMS

(trešā palāta)

2006. gada 9. februārī

Lietā C-473/04 (*Hof van Cassatie* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) *Plumex* pret *Young Sports NV* (¹)

(Tiesu iestāžu sadarbība — Regula (EK) Nr. 1348/2000 — 4.-11. pants un 14. pants — Tiesību aktu izsniegšana un paziņošana — Izsniegšana ar iestādes starpniecību — Izsniegšana pa pastu — Saikne starp nosūtīšanas un izsniegšanas veidiem — Prioritāte — Apelācijas iesniegšanas termiņš)

(2006/C 86/15)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Lietā C-473/04 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Hof van Cassatie* (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 22. oktobrī un kas Tiesā reģistrēts 2004. gada 9. novembrī, tiesvedībā *Plumex* pret *Young Sports NV*, Tiesa (trešā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ross [A. Rosas], tiesneši J. Malenovskis [J. Malenovský] (referents), A. La Pergola [A. La Pergola], S. von Bārs [S. von Bahr] un E. Borgs-Bartets [A. Borg Barthet], ģenerālvokāts A. Ticano [A. Tizzano], sekretārs R. Grass [R. Grass],

TIESAS SPRIEDUMS

(ceturtā palāta)

2006. gada 26. janvārī

Lietā C-2/05 (*Arbeidshof te Brussel* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) *Rijksdienst voor Sociale Zekerheid* pret *Herbosch Kiere NV* (¹)

(Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums — Piemērojamo tiesību aktu noteikšana — Darba ņēmēji, kas norīkoti darbā citā dalībvalstī — Apliecības E 101 piemērojamība)

(2006/C 86/16)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Lietā C-2/05 par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Arbeidshof te Brussel* (Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2004. gada 23. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2005. gada 5. janvārī, tiesvedībā *Rijksdienst voor Sociale Zekerheid* pret *Herbosch Kiere NV*, Tiesa (ceturtā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs N. Kolnerika [N. Colneric] (referente), veicot ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues] un K. Lēnartss [K. Lenaerts], ģenerālvokāts D. Ruiss-Harabo Kolomers [D. Ruiz-Jarabo Colomer], sekretārs R. Grass [R. Grass], 2006. gada 26. janvārī ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

Līdz brīdim, kamēr apliecību E 101, kas izsniegta saskaņā ar Regulas Nr. 574/72 11. panta 1. punkta a) apakšpunktu Padomes 1972. gada 21. marta Regulā (EEK) Nr. 574/72, ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71, redakcijā, kura grozīta un atjaunināta ar Padomes 1983. gada 2. jūnija Regulu (EEK) Nr. 2001/83, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1991. gada 25. jūnija Regulu (EEK) Nr. 2195/91, dalībvalsts iestādes, kurā tā izdota, nav atcēlušas vai atzinušas par spēkā neesošu, tā ir saistoša tās dalībvalsts, kurā darbinieki norīkoti darbā, kompetentajai iestādei un tiesām. Līdz ar to attiecīgo darbinieku uzņēmējas dalībvalsts tiesas nav tiesīgas pārbaudīt apliecības E 101 spēkā esamību attiecībā uz faktiem, uz kuru pamata šī apliecība ir izdota, tostarp, par pamatsaīknes 14. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Regulu Nr. 2001/83, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2195/91, saistībā ar Migrējošo darba ņēmēju sociālā nodrošinājuma administratīvās komisijas 1985. gada 17. oktobra Lēmuma Nr. 128 par Regulas Nr. 1408/71 14. panta 1. punkta a) apakšpunkta piemērošanu 1. punktu pastāvēšanu darbinieku norīkojuma laikā starp dalībvalstī dibinātu uzņēmumu un darbiniekiem, kurus tas norīkojis darbā citā dalībvalstī.

(¹) OV C 82, 2.4.2005.

Prasība pret Vācijas Federatīvo Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2005. gada 23. decembrī

(Lieta C-456/05)

(2006/C 86/17)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2005. gada 23. decembrī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Vācijas Federatīvo Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv Hans Støvlbæk un Sabine Grünheid, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka, piemērojot pārejas noteikumus un noteikumus par esošo tiesību aizsardzību, uz kuru pamata psihoterapeiti iegūst akreditāciju vai atļauju strādāt savā prakses vietā neat-

karīgi no noteikumiem, kas ir piemērojami šīs profesijas praktizēšanas atļaujai, tikai tiem psihoterapeitiem, kas savu darbību ir veikuši ar likumu noteiktas Vācijas veselības apdrošināšanas ietvaros, un neņemot vērā psihoterapeitu pielīdzināmu vai līdzīgu profesionālo darbību citās dalībvalstīs, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EK līguma 43. pants;

2) piespriest Vācijas Federatīvai Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Vācijas pārejas noteikumu par psihoterapeitu darbības atļauju neatkarīgi no pieprasījuma psihoterapeitam var atļaut praktizēt viņa izvēlēta vietā bez pieprasījuma tikai tad, ja viņš iepriekš ar likumu noteiktas veselības apdrošināšanas ietvaros ir veicis darbību, kas ir aizsargājama. Komisija uzskata, ka šādi noteikumi pārkāpj EK līguma 43. pantā paredzēto brīvību veikt uzņēmējdarbību, jo, pārbaudot aizsargājamo iepriekšējo darbību, vērā tiek ņemta tikai tā darbība, kas tika veikta ar likumu noteiktas Vācijas veselības apdrošināšanas ietvaros, un netiek pārbaudīts, vai terapeitiskā aprūpe, kas sniegta citās dalībvalstīs apdrošinātām personām, ir līdzvērtīga vai uzskatāma par vienlīdzīgu.

Šajā gadījumā ir piemērojami EK līguma noteikumi par brīvību veikt uzņēmējdarbību. Apstāklis, ka strīdīgais noteikums ir Vācijas sociālās apdrošināšanas likuma sastāvdaļa, to neierobežo. Lai arī dalībvalstis var brīvi veidot savu sociālās apdrošināšanas sistēmu, kā arī paredzēt, ar kādiem nosacījumiem psihoterapeiti var piedalīties aprūpes sniegšanā, ko sedz slimo kase, šiem noteikumiem tomēr jābūt saderīgiem ar Kopienų tiesībām un it īpaši ar EK līgumā garantētajām pamatbrīvībām. Minētais Vācijas pārejas noteikums neatbilst šādām prasībām, jo tas personām no citām dalībvalstīm, kuras vēlas izmantot šo brīvību un iepriekš ir aprūpējušas galvenokārt citās dalībvalstīs apdrošinātas personas, liedz pārcelt savu praksi uz Vāciju.

Šis Vācijas noteikums neizpilda attaisnojošos nosacījumus, ko Tiesa ir noteikusi attiecībā uz valsts pasākumiem, kas ierobežo Līgumā garantēto brīvību veikt uzņēmējdarbību. No vienas puses, tas rada netiešu diskrimināciju, jo tas pēc būtības vairāk ietekmē psihoterapeitus no citām dalībvalstīm nekā no Vācijas. Kamēr Vācijas psihoterapeiti parasti ir uzsākuši savu darbību ar likumu noteiktās Vācijas apdrošināšanas sistēmas ietvaros, citu dalībvalstu psihoterapeitiem nav šādas iepriekšējas darbības vēstures Vācijā. No otras puses, pārejas noteikuma ierobežotā piemērošana tikai tiem iesniedzējiem, kas attiecīgajā laikā

periodā ir veikuši profesionālo darbību Vācijā, ir nesamērīga: noteikuma mērķis ierobežot pieļaujamo psihoterapeitu skaitu, kas var praktizēt bez pieprasījuma, netiek apdraudēts, ja pielīdzināma vai līdzvērtīga darbība, ko migranti ir veikuši citās dalībvalstīs, tiek atzīta kā aizsargājama iepriekšējā darbība. Šādu iemeslu dēļ šajā gadījumā pastāv brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums, kas nav uzskatāms par pamatotu.

zinātnisku pierādījumu, un nav ievērojusi piesardzības principu. Paplašinot šī aizlieguma nepiemērošanu visos dekabromdifenilētera polimēru lietojumos bez izņēmumiem, Komisija ir pārkāpusi samērīguma principu. Komisija nav norādījusi atbilstošus iemeslus savam lēmumam nepiemērot aizliegumu dekabromdifenilēterim.

(¹) OV L 271, 15.10.2005., 48.-50. lpp.

(²) OV L 37, 13.02.2003., 19.-23. lpp.

Prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko Eiropas Parlaments iesniedza 2006. gada 11. janvārī

(Lieta C-14/06)

(2006/C 86/18)

(tiesvedības valoda — angļu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 11. janvārī (2006. gada 6. janvāra fakss) izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienų Komisiju, ko cēla Eiropas Parlaments, kuru pārstāv K. Bradley, A. Neergaard un I. Klavina, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītāja prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atcelt Komisijas 2005. gada 13. oktobra Lēmumu 2005/717/EK, ar ko groza pielikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2002/95/EK par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās, lai pielāgotu to tehnikas attīstībai;
- 2) piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisijas 2005. gada 13. oktobra Lēmums 2005/717/EK (¹) saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/95 (²) par dažu bīstamu vielu izmantošanas ierobežošanu elektriskās un elektroniskās iekārtās 4. panta 1. punktu nepiemēro aizliegumu laist tirgū dekabromdifenilēteri. Prasītājs apgalvo, ka Komisija nav ievērojusi nosacījumus, kas attiecas uz šādu aizliegumu nepiemērošanu saskaņā ar šīs direktīvas 5. panta 1. punktu, un tādējādi ir pārsniegusi pilnvaras, kuras tā izsecina no šī noteikuma. Tā kā pastāv zinātniska neskaidrība par sekām uz veselību un vidi no dekabromdifenilētera lietošanas, Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, novērtējot

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Finanzgericht München* 2005. gada 8. decembra lēmumu lietā *Juers Pharma Import-Export GmbH* pret *Oberfinanzdirektion Nürnberg*

(Lieta C-40/06)

(2006/C 86/19)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas kopienų tiesai izskatīšanai ir iesniegts *Finanzgericht München* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 8. decembra lēmumu lietā *Juers Pharma Import-Export GmbH* pret *Oberfinanzdirektion Nürnberg* un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2006. gada 25. janvārī.

Finanzgericht München lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai kombinētā nomenklatūra (KN) Komisijas 2003. gada 11. septembra Regulas (EK) Nr. 1789/2003 par grozījumiem Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumā (¹) I pielikuma redakcijā ir interpretējama tādējādi, ka pozīcijā 3004 var iekļaut melatonīna kapsulas, kuras tādēļ, ka tās nav atļautas saskaņā ar tiesību aktiem ārstniecības līdzekļu jomā, ir noformētas kā uztura bagātinātājs?

(¹) OV L 281, 1. lpp.

Prasība pret Portugāles Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 27. janvārī**(Lieta C-43/06)**

(2006/C 86/20)

(tiesvedības valoda — portugāļu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 27. janvārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Portugāles Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv *Hans Støvlbæk* un *Pedro Andrade*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka, pieprasīdama, lai citās dalībvalstīs iegūtās arhitekta profesionālās kvalifikācijas īpašnieki, kas nav nevienas citas dalībvalsts kolēģijas locekļi, kārtotu iestāšanās eksāmenu Portugāles Arhitektu kolēģijā, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīva 85/384/EEK⁽¹⁾;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija ir cēlusi prasību pret Portugāles Republiku par valsts pienākumu neizpildi, jo tā nav pilnībā izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Direktīva 85/384.

Lai arī minētā Direktīva tika īstenota ar 1990. gada 8. janvāra dekrētu-likumu Nr. 14/90, 1998. gada 3. jūlija dekrēta-likuma Nr. 176/98 publicēšana bija solis atpakaļ.

Saskaņā ar dekrētu-likumu Nr. 176/98 Portugāles Arhitektu kolēģija arhitektiem, kas savu kvalifikāciju apliecinošo dokumentu ir ieguvuši citas dalībvalstīs, bet nav attiecīgās [arhitektu] kolēģijas locekļi, pieprasa kārtot iestāšanās eksāmenu.

Citu dalībvalstu arhitektiem, kas nav attiecīgo [arhitektu] kolēģiju locekļi, tādējādi uzņemējā dalībvalstī ir jākāro eksāmeni, jo, ja viņi nav Portugāles Arhitektu kolēģijas locekļi, viņi nevar praktizēt Portugālē.

Komisija uzskata, ka šāda situācija ir nelikumīga, jo tā ir pret-runā ar Direktīvu 85/384. Šī Direktīva, pretēji Portugāles valstij, nenoskaidro akadēmisku un profesionālu kvalifikāciju apliecinošus dokumentus. Kvalifikāciju apliecinošu dokumentu atzīšana sektorālās kārtības jomā ir automātiska. Ja izglītība atbilst Direktīvas 85/384 3. un 4. panta prasībām, dalībvalstij ir jāat-

zīst kvalifikāciju apliecinošais dokuments un jāļauj no citam dalībvalstīm nākošiem arhitektiem veikt darbību ar arhitekta nosaukumu.

(¹) Padomes 1985. gada 10. jūnija Direktīva 85/384/EEK par arhitektu diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinošu dokumentu savstarpēju atzīšanu, tostarp par pasākumiem, kas palīdz sekmīgi īstenot tiesības veikt uzņēmējdarbību un brīvību sniegt pakalpojumus (OV L 223, 15. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Finanzgericht des Landes Brandenburg* 2005. gada 12. oktobra lēmumu lietās *Gerlach & Co. mbh* pret *Hauptzollamt Frankfurt (Oder)*

(Lieta C-44/06)

(2006/C 86/21)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Finanzgericht des Landes Brandenburg* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 12. oktobra lēmumu lietās *Gerlach & Co. mbh* pret *Hauptzollamt Frankfurt (Oder)* un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 30. janvārī.

Finanzgericht des Landes Brandenburg lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai valsts muitas administrācija ir tiesīga iegrāmatot nodevas pirms Regulas (EEK) Nr. 1062/87⁽¹⁾, ko groza Regula (EEK) Nr. 1429/90⁽²⁾, 11.a panta 2. punktā paredzētā termiņa attiecībā uz pārkāpuma izdarīšanas vietu piešķiršanas un pirmo reizi noteikt šo termiņu kā spēkā esošu pārsūdzības procesā?

(¹) OV L 107, 1. lpp.

(²) OV L 137, 21. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Tribunale di Livorno* 2006. gada 13. janvāra rīkojumu lietā *Alberto Bianchi* pret *De Robert Calzature Srl*

(Lieta C- C-51/06)

(2006/C 86/22)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Tribunale di Livorno* lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2006. gada 13. janvāra rīkojumu lietā *Alberto Bianchi* pret *De Robert Calzature Srl* un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 1. februārī.

Tribunale di Livorno lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

- 1) Vai, ņemot vērā Padomes 1986. gada 18. decembra Direktīvas 653/86 (⁽¹⁾) par dalībvalstu tiesību aktu koordinēšanu attiecībā uz pašnodarbinātiem tirdzniecības pārstāvjiem 17. panta redakciju, šī pašas direktīvas 19. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas atļauj dalībvalstīm paredzēt tādas transponēšanas iekšējās tiesībās noteikumus, saskaņā ar kuriem pārstāvja atlīdzība ir nosakāma saskaņā ar koplīgumu, kas tā parakstītājiem ir obligāts, neņemot vērā 17. panta 2. punkta a) apakšpunkta pirmajā un otrajā ievilkumā paredzētos nosacījumus un, ka tā ir aprēķināma balstoties uz kritērijiem, kas neizriet no direktīvas, bet gan no attiecīgā koplīguma, ka rezultātā daudzos gadījumos atlīdzība ir nosakāma zemākā apmērā nevis direktīvā paredzētajā augstākā apmērā?
- 2) Vai atlīdzības aprēķins ir veicams analītiskā veidā, ņemot vērā komisijas maksu, ko pārstāvis saistībā ar klientiem, kurus tas ir piesaistījis, vai tā veikto darījumu skaita pieaugumu būtu varējis saņemt nākamajos gados pēc līguma pārtraukšanas, taisnīguma kritēriju piemērojot tikai summas korekcijai, vai arī ir pieļaujamas dažādas un mākslīgas aprēķina metodes, kas ir atbilstošākas taisnīguma kritērijam?

(⁽¹⁾) OV L 382, 31.12.1986., 17. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Finanzgericht Düsseldorf* 2006. gada 31. janvāra lēmumu lietā *Euro Tex Textilverwertung GmbH* pret *Hauptzollamt Duisburg*

(Lieta C-56/06)

(2006/C 86/23)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts *Finanzgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2006. gada 31. janvāra lēmumu lietā *Euro Tex Textilverwertung GmbH* pret *Hauptzollamt Duisburg* un ko Tiesas kanceleja saņēmusi 2006. gada 2. februārī.

Finanzgericht Düsseldorf lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai lēmumā sīkāk paskaidrotās šķirošanas darbības ir kas vairāk kā vienkāršā šķirošanā ietilpstošas darbības saskaņā ar 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu Eiropas Kopienų, no vienas puses, un Polijas Republikas, no otras puses, Asociācijas padomes 1997. gada 30. jūnija Lēmuma Nr. 1/97 4. protokolā par “noteiktas izcelsmes izstrādājumu” un “... izcelsmes izstrādājumu” jēdziena definīciju un administratīvās sadarbības metodēm (⁽¹⁾) redakcijā?

(⁽¹⁾) OV L 221, 1. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 3. februārī

(Lieta C-61/06)

(2006/C 86/24)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 3. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv *B. Schima* un *D. Recchia*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, līdz 2004. gada 1. jūlijam neiesniedzot ikgadējo valsts ziņojumu par biodegvielas izmantošanas veicināšanu, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 4. panta 1. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 8. maija Direktīvā 2003/30/EK par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā⁽¹⁾;
- 2) piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ziņojums, kas minēts šīs direktīvas 4. panta 1. punktā, bija jāiesniedz Komisijai līdz 2004. gada 1. jūlijam. Vēl joprojām Komisija nav saņēmusi nekādu informāciju no Itālijas valsts iestādēm.

Tāpēc Komisija uzskata, ka Itālija vēl joprojām nav nosūtījusi ziņojumu par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā, kā tas ir paredzēts minētās direktīvas 4. panta 1. punktā.

⁽¹⁾ OV L 123, 42. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Supremo Tribunal Administrativo 2006. gada 11. janvāra lēmumu lietā Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas pret Z.F. ZEFESER — Importação e Exportação de Produtos Alimentares, Lda.

(Lieta C-62/06)

(2006/C 86/25)

(tiesvedības valoda — portugāļu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Supremo Tribunal Administrativo [Augstākā Administratīvā tiesa, Portugāle] lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2006. gada 11. janvāra lēmumu lietā Fazenda Pública — Director Geral das Alfândegas pret Z.F. ZEFESER — Importação e Exportação de Produtos Alimentares, Lda. un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 6. februārī.

Supremo Tribunal Administrativo lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai muitas pārvaldes veiktā kvalifikācija — “akts, kas var būt par pamatu kriminālprocesa ierosināšanai” — Padomes

1979. gada 24. jūlija Regulas (EEK) Nr. 1697/79⁽¹⁾ 3. panta izpratnē ir pietiekama, vai arī šī kvalifikācija jāveic kompetentajai krimināltiesai?

2. Otrajā gadījumā — vai pietiek ar to, ka kompetentā tiesību aizsardzības iestāde kriminālprocesā (Portugāles gadījumā — prokuratūra) tikai izvirza apsūdzību, vai arī ir nepieciešams, lai parādnieks tiktu notiesāts attiecīgajā kriminālprocesā?
3. Tāpat šajā pēdējā gadījumā — vai ir jāizdara atšķirīgi secinājumi atkarībā no tā, vai tiesa attaisno parādnieku, pamatojoties uz *in dubio pro reo* principu, vai tāpēc, ka tika pierādīts, ka parādnieks nav izdarījis konkrēto pārkāpumu?
4. Kādas ir sekas, ja prokuratūra nolemj neizvirzīt parādniekam apsūdzību, uzskatot, ka nav nekādu pierādījumu par aktu, kas var būt par pamatu kriminālprocesa ierosināšanai? Vai šāds lēmums nepieļauj celt prasību par neiekasēto nodokļu piedziņu?
5. Ja prokuratūra vai krimināltiesā pati nolemj izbeigt lietu kriminālprocesa noilguma dēļ — vai šāds lēmums padara prasības par neiekasēto nodokļu piedziņu celšanu neiespējamu?

⁽¹⁾ Padomes 1979. gada 24. jūlija Regula (EEK) Nr. 1697/79 par tāda ievadlīdzekļu nodokļa vai izveidlīdzekļu nodokļa vēlāku piedziņu, kas netika pieprasīts no personas, kurai jāmaksā par precēm, kas deklarētas saskaņā ar muitas procedūru, kas ietver pienākumu maksāt šos nodokļus (OV L 197, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2005. gada 20. decembra rīkojumu lietā UAB Profisa pret Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Lieta C-63/06)

(2006/C 86/26)

(tiesvedības valoda — lietuviešu)

Eiropas Kopienų Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2005. gada 20. decembra rīkojumu lietā UAB Profisa pret Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 3. februārī.

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas lūdz Tiesu lemt par šādu jautājumu:

Vai, ņemot vērā Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/83/EEK par to, kā saskaņojams akcīzes nodoklis spirtam un alkoholiskajiem dzērieniem ⁽¹⁾, redakcionālās atšķirības dažādu valodu versijās, tās 27. panta 1. punkta f) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to uzlikts pienākums dalībvalstīm atbrīvot no akcīzes nodokļa Eiropas Kopienų muitas teritorijā ievesto etilspirtu, ko satur tūlītējai lietošanai paredzēti šokolādes izstrādājumi, ja alkohola saturs nepārsniedz 8,5 litrus uz simts kilogramiem šokolādes izstrādājumu?

⁽¹⁾ OV L 316, 21. lpp.

Prasība pret Beļģijas Karalisti, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 6. februārī

(Lieta C-65/06)

(2006/C 86/27)

(tiesvedības valoda — holandiešu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 6. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Beļģijas Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv Ramon Vidal Puig un Wouter Wils, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienų Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, neparedzot sankcijas par Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ pārkāpumiem, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai izriet no šīs regulas 16. panta 3. punkta;
- 2) piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Regulas Nr. 261/2004 16. panta 3. punkts paredz: "Dalībvalstu noteiktās sankcijas par šīs regulas pārkāpumiem ir efektīvas, samērīgas un atturošas". 19. pants paredz, ka Regula Nr. 261/2004 stājas spēkā 2005. gada 17. februārī. Saskaņā ar Komi-

sijas rīcībā esošo informāciju Beļģija vēl nav ieviesusi efektīvas, samērīgas un atturošas sankcijas par Regulas pārkāpumiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004 L 46, 1. lpp.).

Prasība pret Portugāles Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 7. februārī

(Lieta C-70/06)

(2006/C 86/28)

(tiesvedības valoda — portugāļu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 7. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Portugāles Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv Xavier Lewis un António Caeiros, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, neveicot pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Kopienų Tiesas 2004. gada 14. oktobra spriedumu lietā C-275/03 Komisija/Portugāle par Padomes 1989. gada 21. decembra Direktīvas 89/665/EEK par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām ⁽¹⁾, transponēšanu, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 228. panta 1. punkts;
- 2) piespriest Portugāles Republikai ieskaitīt Komisijas kontā kā Eiropas Kopienų "pašu resursus", kas minēti Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000 ⁽²⁾ 9. pantā, kavējuma naudu EUR 21 450 apmērā par katru iepriekš minētā sprieduma lietā C-275/03 izpildes kavējuma dienu, sākot no Tiesas sprieduma šajā lietā pasludināšanas dienas līdz iepriekš minētā sprieduma lietā C-275/03 izpildei;

3) piespriet Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pēc Komisijas domām, likuma priekšlikums par valsts un citu publisko tiesību juridisko personu ārpuslīgumisko atbildību, ko Portugāles valdība iesniedza Republikas Asamblejā, neparedz pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Tiesas 2004. gada 14. oktobra spriedumu lietā C-275/03. Tā kā līdz šai dienai tai nav darīts zināms neviens cits minētā sprieduma izpildes pasākums, Komisija uzskata ka Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 228. panta 1. punkts.

⁽¹⁾ OV L 395, 33. lpp.

⁽²⁾ 2000. gada 22. maija Regula, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienų pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.)

Prasība pret Portugāles Republiku, ko 2006. gada 8. februārī iesniedza Eiropas Kopienų Komisija

(Lieta C-75/06)

(2006/C 86/29)

(tiesvedības valoda — portugāļu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 8. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Portugāles Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv *Carmel O'Reilly* un *Piedade Costa*, pārstāves, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 27. janvāra Direktīvu 2003/9/EK, ar ko nosaka obligātos standartus patvēruma meklētāju uzņemšanai ⁽¹⁾, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva.

2) piespriet Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 6. februārī.

⁽¹⁾ OV L 31, 18. lpp.

Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 10. februārī

(Lieta C-79/06)

(2006/C 86/30)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 10. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Francijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv *M. Heller*, pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka, neveicot pasākumus, kas ir vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Kopienų Tiesas 2003. gada 27. novembra spriedumu lietā C-429/01 ⁽¹⁾ par Direktīvas 90/219/EEK ⁽²⁾ kļūdainu un nepilnīgu transpozīciju, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Eiropas Kopienų dibināšanas līguma 228. panta 1. punkts;

2) piespriet Francijas Republikai samaksāt Eiropas Kopienų Komisijai, ieskaitot kontā "Eiropas Kopienų pašu resursi" naudas sodu 168 000 eiro apmēra par sprieduma lietā C-429/01 izpildes kavējuma dienu, skaitot no sprieduma pasludināšanas dienas šajā lietā līdz sprieduma lietā C-429/01 izpildes dienai;

3) piespriet Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Francijas Republikai nekavējoties pēc Tiesas sprieduma pasludināšanas bija jāuzsāk nepieciešama likumdošanas procedūra un jāpieņem grozījumi, lai izpildītu Direktīvu 90/219/EEK.

Tomēr, līdz šai dienai — 14 gadu laikā vai, attiecīgi, 10 vai septiņus gadus pēc transponēšanas termiņa beigām un vairāk nekā divus gadus pēc Tiesas sprieduma, kurā ir konstatēts pārkāpums, — vajadzīgie grozījumi nav pieņemti nedz likumdošanas, nedz arī administratīvā līmenī.

⁽¹⁾ *Recueil* 2003, I-14355. lpp.

⁽²⁾ Padomes 1990. gada 23. aprīļa Direktīva 90/219/EEK par ģenētiski modificētu mikroorganismu ierobežotu izmantošanu, OV L 117, 1. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 8. februārī

(Lieta C-81/06)

(2006/C 86/31)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 8. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *F. Simonetti* un *D. Recchia*, pārstāves, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija Direktīvu 2001/42/EK ⁽¹⁾ par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 13. panta 1. punkts;

2) piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 21. jūlijā.

⁽¹⁾ OV L 197, 21.07.2001., 30. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 8. februārī

(Lieta C-82/06)

(2006/C 86/32)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 8. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv *D. Recchia* un *M. Konstantinidis*, pārstāvji.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka Itālijas Republika nav ne izstrādājusi, ne paziņojusi:

— atkritumu apsaimniekošanas plānu *Rimini* provincei atbilstoši grozītās Direktīvas 75/442/EEK ⁽¹⁾ 7. panta 1. punktam;

— atkritumu apsaimniekošanas plānu attiecībā uz vietām vai iekārtām, kas pielāgotas atkritumu vai bīstamo atkritumu apglabāšanai *Lazio* reģionā, atbilstoši grozītās Direktīvas 75/442/EK 7. panta 1. punkta ceturtajam ievilkumam;

— atkritumu apsaimniekošanas plānu *Friuli Venezia-Giulia* un *Puglia* reģioniem un *Bolzano Alto-Adige* autonomajam apgabalam, kā arī *Rimini* provincei atbilstoši Direktīvas 91/689/EEK ⁽²⁾ 6. pantam,

nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek grozītās Direktīvas 75/442/EEK par atkritumiem 7. panta 1. punkts un Direktīvas 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem 6. pants;

2) piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Dalībvalstīm ir pienākums grozītās Direktīvas par atkritumiem 7. panta un Direktīvas par bīstamajiem atkritumiem 6. panta nozīmē izstrādāt un paziņot Komisijai atkritumu apsaimniekošanas plānus.

Itālija vēl nav pabeigusi izstrādāt un nav paziņojusi atkritumu apsaimniekošanas plānus. Vēl joprojām Komisijai nav paziņoti visi plāni abu minēto direktīvu nozīmē.

(¹) OV L 194, 39. lpp.

(²) OV L 377, 20. lpp.

Prasība pret Itālijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 9. februārī

(Lieta C-83/06)

(2006/C 86/33)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 9. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Itālijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv C. Cattabriga, pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2004. gada 7. oktobra Direktīvu 2004/103/EK (¹) par Padomes Direktīvas 2000/29/EK (²) V pielikuma B daļā minēto augu, augu produktu un citu priekšmetu identitātes un augu veselības pārbaudēm, ko var veikt vietā, kas nav punkts ieviešanai Kopienā, vai vietā tā tuvumā, un ar kuru paredz ar šīm pārbaudēm saistītos nosacījumus, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 8. panta 1. punkts;

2) piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 31. decembrī.

(¹) OV L 313, 12.10.2004., 16. lpp.

(²) OV L 169, 10.07.2000., 1. lpp.

Prasība pret Portugāles Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 14. februārī

(Lieta C-89/06)

(2006/C 86/34)

(tiesvedības valoda — portugāļu)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 14. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Portugāles Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv António Caeiros un Bernhard Schema, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 8. maija Direktīvu 2003/30/EK par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā (¹), Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumu, ko tai uzliek šīs direktīvas 7. panta 1. punkts;

— pakārtoti, atzīt, ka, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumu, ko tai uzliek Direktīvas 2003/03/EK 7. panta 1. punkts;

— piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 31. decembrī.

(¹) OV L 123, 42. lpp.

Prasība pret Portugāles Republiku, ko 2006. gada 14. februārī iesniedza Eiropas Kopienų Komisija**(Lieta C-90/06)**

(2006/C 86/35)

(tiesvedības valoda — portugāļu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 14. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Portugāles Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv *António Caeiros* un *Amparo Alcover*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- pirmkārt, atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 25. jūnija Direktīvu 2002/49/EK ⁽¹⁾ par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumu, ko tai uzliek Direktīvas 2002/49/EK 14. panta 1. punkts;
- pakārtoti — atzīt, ka, nekavējoties nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumu, ko tai uzliek šīs direktīvas 14. panta 1. punkts;
- piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2002/49/EK transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 18. jūlijā.

⁽¹⁾ OV L 189, 18.07.2002., 12. lpp.

Prasība pret Austrijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 14. februārī**(Lieta C-93/06)**

(2006/C 86/36)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 14. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Austrijas Republiku, ko cēla Eiropas

Kopienų Komisija, kuru pārstāv *María Amparo Alcover San Pedro* un *Dr. Bernhard Schima*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2003. gada 24. jūlija Direktīvu 2003/73/EK, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/94/EK III pielikumu ⁽¹⁾, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 2. panta 1. punkts;
- 2) piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 25. jūlijā.

⁽¹⁾ OV L 186, 34. lpp.

Prasība pret Austrijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 14. februārī**(Lieta C-94/06)**

(2006/C 86/37)

(tiesvedības valoda — vācu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 14. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Austrijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv *María Amparo Alcover San Pedro* un *Dr. Bernhard Schima*, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu 14. panta 1. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 25. jūnija Direktīvā 2002/49/EK par vides trokšņa novērtēšanu un pārvaldību ⁽¹⁾ vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) piespriest Austrijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 18. jūlijā.

(¹) OV L 189, 12. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Högsta Domstolen (Augstākā Tiesa, Zviedrija) 2006. gada 8. februāra rīkojumu lietā Freeport PLC pret Olle Arnoldsson

(Lieta C-98/06)

(2006/C 86/38)

(tiesvedības valoda — zviedru)

Eiropas Kopienu Tiesā izskatīšanai ir iesniegts Högsta Domstolen (Augstākā Tiesa, Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas izteikts ar 2006. gada 8. februāra rīkojumu lietā Freeport PLC, Lielbritānija, pret Olle Arnoldsson un kas Tiesā reģistrēts 2006. gada 20. februārī.

Högsta Domstolen (Augstākā Tiesa, Zviedrija) lūdz Tiesu lemt par šādiem jautājumiem:

1. Vai prasība, kas balstās uz šķietamu pienākumu maksāt zaudējumus akciju sabiedrības vietā sniegtā apsolījuma dēļ Briseles Regulas I 6. panta 1. punkta piemērošanai ir uzskatāma par prasību, kas balstīta uz līgumu, kaut arī persona, kura sniedza apsolījumu attiecīgajā brīdī nebija ne sabiedrības starpnieks, ne tās pārstāvis?
2. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai jurisdikcijai saskaņā ar 6. panta 1. punktu, papildus tajā tieši paredzētajiem nosacījumiem priekšnoteikums ir tas, ka prasība pret prasītāju, kura domicils ir tajā pašā valstī, kurā atrodas tiesa, nav tikusi celta tikai tāpēc, lai prasību pret citu atbildētāju izskatītu cita tiesa, nevis tiesa, kurai citādi būtu jurisdikcija izskatīt lietu?

3. Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša, vai 6. panta 1. punkta piemērošanas mērķiem būtu jāņem vērā iespēja, ka prasība pret personu ar domicilu valstī, kurā atrodas tiesa, tiks apmierināta, izlemjot, vai pastāv šāda nesavienojamu spriedumu pieņemšanas iespēja?

Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 21. februārī

(Lieta C-100/06)

(2006/C 86/39)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 21. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv B. Schima un J. Hottiaux, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2003. gada 3. jūlija Direktīvu 2003/66/EK, ar kuru groza Direktīvu 94/2/EK, ar ko īsteno Padomes Direktīvu 92/75/EEK attiecībā uz enerģijas etiķetēm māsaimniecības elektriskajiem ledusskapjiem, saldētavām un to apvienojumiem (¹) vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2003/66/EK transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 30. jūnijā.

(¹) OV L 170, 10. lpp.

Prasība pret Francijas Republiku, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 21. februārī**(Lieta C-101/06)**

(2006/C 86/40)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 21. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Francijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv B. Stromsky, pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienu Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Direktīvu 2001/20/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz labas klīniskās prakses ieviešanu klīniskās izpētes veikšanā ar cilvēkiem paredzētām zālēm⁽¹⁾, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) atzīt, ka, jebkurā gadījumā, nedarot zināmus Komisijai normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 4. aprīļa Direktīvu 2001/20/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz labas klīniskās prakses ieviešanu klīniskās izpētes veikšanā ar cilvēkiem paredzētām zālēm, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 3) piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2001/20/EK transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2003. gada 30. aprīlī.

⁽¹⁾ OV L 121, 34. lpp.

Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko Eiropas Kopienu Komisija iesniedza 2006. gada 22. februārī**(Lieta C-105/06)**

(2006/C 86/41)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 22. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisija, kuru pārstāv B. Schima un J. Hottiaux, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienu Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 8. maija Direktīvu 2003/30/EK par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā⁽¹⁾, un, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2003/30/EK transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 31. decembrī.

⁽¹⁾ OV L 123, 42. lpp.

Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko 2006. gada 22. februārī iesniedza Eiropas Kopienu Komisija**(Lieta C-106/06)**

(2006/C 86/42)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienu Tiesā 2006. gada 22. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko cēla Eiropas Kopienu Komisiju, kuru pārstāv B. Schima un J. Hottiaux, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienų Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, neiesniedzot valsts ziņojumu par biodegvielas izmantošanas veicināšanu, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 8. maija Direktīvas 2003/30/EK par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkts;
- 2) piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Luksemburgas Lielhercogiste joprojām nav iesniegusi Komisijai pirmo ziņojumu par biodegvielas izmantošanas veicināšanu, kas bija jāizdara līdz 2004. gada 1. jūlijam.

⁽¹⁾ OV L 123, 42. lpp.

Prasība pret Grieķijas Republiku, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 22. februārī

(Lieta C-107/06)

(2006/C 86/43)

(tiesvedības valoda — grieķu)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 22. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Grieķijas Republiku, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv *Richard Lyal* un *Dimitrios Triantafyllou*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 22. decembra Direktīvu 2003/123/EK, ar ko groza Direktīvu 90/435/EEK par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kas atrodas dažādās dalībvalstīs ⁽¹⁾, vai, jebkurā gadījumā, nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šīs direktīvas 2. pants;

- piespriest Grieķijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 1. janvārī.

⁽¹⁾ OV L 7, 13.01.2004., 41. lpp.

Prasība pret Beļģijas Karalisti, ko Eiropas Kopienų Komisija iesniedza 2006. gada 23. februārī

(Lieta C-110/06)

(2006/C 86/44)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 23. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Beļģijas Karalisti, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv *U. Wölker* un *F. Simonetti*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienų Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvu 2003/4/EK ⁽¹⁾ par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) piespriest Beļģijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Termiņš Direktīvas 2003/4/EK transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 14. februārī.

⁽¹⁾ OV L 41, 26. lpp.

Prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko 2006. gada 27. februārī iesniedza Eiropas Kopienų Komisija**(Lieta C-113/06)**

(2006/C 86/45)

(tiesvedības valoda — franču)

Eiropas Kopienų Tiesā 2006. gada 27. februārī izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Luksemburgas Lielhercogisti, ko cēla Eiropas Kopienų Komisija, kuru pārstāv *Joanna Hottiaux* un *Lorence Simonetti*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā.

Eiropas Kopienų Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Komisijas 2004. gada 23. aprīļa Direktīvu 2004/57/EK par pirotehnikas izstrādājumu un

dažu munīcijas izstrādājumu identifikāciju saistībā ar Padomes Direktīvu 93/15/EEK par noteikumu saskaņošanu attiecībā uz civilām vajadzībām paredzēto sprāgstvielu laišanu tirgū un pārraudzību (⁽¹⁾), Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

- 2) piespriest Luksemburgas Lielhercogistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transpozīcijai valsts tiesībās beidzās 2004. gada 31. decembrī.

(⁽¹⁾) OV L 127, 73. lpp.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Pirmās instances tiesas 2006. gada 7. februāra spriedums — Alecansan pret ITSB

(Lieta T-202/03) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “COMP USA” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “COMP USA” — Preču un pakalpojumu līdzības neesamība — Iebilduma noraidījums — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2006/C 86/46)

tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Alecansan, SL, Madride (Spānija) (pārstāvji — M. Baylos Morales, P. Merino Baylos, J. Arribas García, A. Velázquez Ibáñez un A. Angulo Lafora, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvji — D. Botis [D. Botis] un A. Foliards-Mongirāls [A. Folliard-Monguiral])

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: CompUSA Management Co., Dalasa (ASV), (pārstāvis — P. Brownlow, Solicitor)

Priekšmets

Prasība atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2003. gada 24. marta lēmumu lietā R 711/2002-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Alecansan, SL un CompUSA Management Co.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja atlīdzina pati savus tiesāšanās izdevumus, kā arī tiesāšanās izdevumus, kas radušies Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi);

- 3) persona, kas iestājusies lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 184, 02.08.2003..

Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. janvāra spriedums — Albrecht u.c. pret Komisiju

(Lieta T-251/03) ⁽¹⁾

(Veterinārās pārbaudes — Veterinārās zāles — Produkti, kas satur benzatīna benzilpenicilīnu — Komisijas lēmums, ar kuru nolemts apturēt tirdzniecības atļauju izsniegšanu — Competence)

(2006/C 86/47)

tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Albert Albrecht GmbH & Co. KG, Aulendorf (Vācija), AniMedica GmbH, Seden-Bösensell (Vācija), Ceva Tiergesund-heit GmbH, Diseldorf (Vācija), Fatro SpA, Bologne (Itālija), Laboratorios Syva, SA, León (Spānija), Laboratorios Virbac, SA, Barselona (Spānija), Química Farmacéutica Bayer, SA (Barselona), Univete Técnica Pecuaria Comercio Industria, Lda, Lisabona (Portugāle), Vétoquinol Especialidades Veterinarias, SA, Madride (Spānija) un Virbac SA, Carros (Francija), pārstāvji — D. Waelbroeck, U. Zinsmeister un N. Rampal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — H. Støvlbæk un M. Shotter)

Persona, kas iestājusies lietā prasītāju atbalstam: Francijas Republika (pārstāvji — G. de Bergues un R. Loosli-Surrans)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas 2003. gada 22. aprīļa Lēmumu C (2003) 1404 par tirdzniecības atļauju izsniegšanas pārtraukšanu veterinārajām zālēm, kas satur benzatīna benzilpenicilīnu, un kas paredzētas intramuskulārai un/vai zemādas ievadīšanai pārtikas produktus ražojošiem dzīvniekiem.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2003. gada 22. aprīļa Lēmumu C (2003) 1404 par tirdzniecības atļauju izsniegšanas pārtraukšanu veterinārajām zālēm, kas satur benzatīna benzilpenicilīnu, un kas paredzētas intramuskulārai un/vai zemādas ievadīšanai pārtikas produktus ražojošiem dzīvniekiem;
- 2) Komisija sedz pati savus, kā arī atlīdzina prasītāju tiesāšanās izdevumus;
- 3) Francijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 239, 04.10.2003.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. janvāra spriedums — Merck Sharp & Dohme u.c. pret Komisiju

(Lieta T-273/03) (¹)

(Cilvēkiem paredzētas zāles — Enalaprilu saturošu zāļu tirdzniecības atļauja — Komisijas lēmums, kurā noteikts grozīt zāļu aprakstu — Kompetence)

(2006/C 86/48)

tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Merck Sharp & Dohme Ltd, Hodesdona [Hoddesdon] (Apvienotā Karaliste), Merck Sharp & Dohme BV, Hārlema [Haarlem] (Nīderlande), Laboratoires Merck Sharp & Dohme-Chibret, Parīze (Francija), MSD Sharp & Dohme GmbH, Hāra [Haar] (Vācija), Merck Sharp & Dohme (Italia) SpA, Roma (Itālija), Merck Sharp & Dohme, Lda, Pasudearkosa [Paço de Arcos] (Portugāle), Merck Sharp & Dohme de España, SA, Madride (Spānija), Merck Sharp & Dohme GmbH, Vīne (Austrija) un Vianex SA, Nea Eritreja [Nea Erythrea] (Grieķija), (pārstāvji — G. Berišs [G. Berrisch] un P. Bogērts [P. Bogaert], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — L. Flinns [L. Flynn] un B. Stromskis [B. Stromsky])

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas 2003. gada 21. maija Lēmumu C (2003) 1752 par cilvēkiem paredzētu zāļu, kas satur enalaprilu, laišanu tirgū.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2003. gada 21. maija Lēmumu C (2003) 1752 par cilvēkiem paredzētu zāļu, kas satur enalaprilu, laišanu tirgū;
- 2) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 251, 18.10.2003.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. janvāra spriedums — Giulietti/Komisija

(Lieta T-293/03) (¹)

(Ierēdņi — Vispārējs konkurss — Nepielaišana dalībai konkursā — Konkursa paziņojuma prettiesiskums — Nepieņemamība — Profesionālā pieredze — Pilna laika darbs)

(2006/C 86/49)

tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Giulietti, Brisele (Beļģija), (pārstāvji — P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon un P. Reyniers, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Berscheid un C. Berardis-Kayser, pārstāvji)

Priekšmets

Prasība atcelt, pirmkārt, konkursa žūrijas lēmumu COM/A/6/01 nepielaišt prasītāju dalībai minētajā konkursā profesionālās pieredzes trūkuma dēļ, kas paziņots ar 2002. gada 16. oktobra vēstuli, otrkārt, minētās žūrijas apstiprinošo lēmumu, kas pieņemts pēc prasītājas atkārtotas izskatīšanas lūguma, kas paziņots ar 2002. gada 21. novembra vēstuli, un, treškārt, 2003. gada 11. jūnija sūdzības tieši izteiktu noraidījuma lēmumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks pats sedz savus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 251, 18.10.2003.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 1. februāra spriedums
— Rodrigues Carvalhais pret ITSB**

(Lieta T-206/04) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “PERFIX” — Agrāka grafiska Kopienas preču zīme, kas ietver “cerfix” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2006/C 86/50)

tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Fernando Rodrigues Carvalhais, Alamada (Portugāle)
(pārstāvji — sākotnēji P. Graça, pēc tam J. Lopes, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — H. Novaiss Gonsalves [J. Novais Gonçalves])

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks un persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: Profilpas Snc, Cadoneghe (Itālija), (pārstāvji — sākotnēji J.L. Revenga Santos, pēc tam J.M. Monravá, advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 18. marta lēmumu lietā R 408/2003-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Fernando Rodrigues Carvalhais un Profilpas Snc

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 217, 28.08.2004.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 1. februāra spriedums
— Elisabetta Dami pret ITSB**

(Apvienotās lietas T-466/04 un T-467/04) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Vārdiska preču zīme “GERONIMO STILTON” — Iebildumi — Procesā apturēšana — Preču, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, saraksta saīsināšana — Iebildumu atsaukšana)

(2006/C 86/51)

tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Elisabetta Dami (Milāna (Itālija)) (pārstāvji — P. Beduši [P. Beduschi] un S. Džudiči [S. Giudici], advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — A. Foliards-Mongirāls [A. Folliard-Monguiral])

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: The Stilton Cheese Makers Association, Surbitona, Sareja (Apvienotā Karaliste)

Priekšmets

Divas prasības atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes 2004. gada 20. septembra lēmumus lietās R 973/2002-2 un R 982/2002-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Elizabeti Dami [Elisabetta Dami] un The Stilton Cheese Makers Association.

Sprieduma rezolutīvā daļa

- 1) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju otrās padomes 2004. gada 20. septembra lēmumus lietās R 973/2002-2 un R 982/2002-2;
- 2) ITSB atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 69, 19.03.2005.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 14. februāra spriedums — TEA-CEGOS u.c./Komisija

(Apvienotās lietas T-376/05 un T-383/05) ⁽¹⁾

(Publiskie iepirkumi — Uzaicinājums iesniegt piedāvājumu Kopienų publiskā iepirkuma procedūrā — Ekspertu, kas sniedz tehnisko palīdzību trešajām valstīm, kuras saņem ārējo atbalstu, pieņemšana darbā uz īsu laikposmu — Piedāvājumu noraidīšana)

(2006/C 86/52)

tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: TEA-CEGOS, SA, Madride (Spānija), un Services Techniques Globaux (STG) SA, Brisele (Beļģija), lietā T-376/05 (pārstāvji — G. Vandersanden un L. Levi, *avocats*) un GHK Consulting Ltd, Londona (Apvienotā Karaliste), lietā T-383/05 (pārstāvji — M. Dittmer un J.-E. Svensson, *avocats*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Wilderspin un G. Boudot, pārstāvji)

Priekšmets

Prasība atcelt, pirmkārt, Komisijas 2005. gada 12. oktobra lēmumus, ar ko noraida prasītāju iesniegtos piedāvājumus konkursa procedūrā "EuropeAid/119860/C/SV/multi-Lot 7", un, otrkārt, jebkuru Komisijas lēmumu, ko tā šī konkursa ietvaros ir pieņēmusi pēc 2005. gada 12. oktobra lēmumiem.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasības noraidīt;
- 2) prasītājas atlīdzina tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas saistīti ar pagaidu noregulējuma procedūrām.

⁽¹⁾ OV C 315, 10.12.2005.

Pirmās instances tiesas 2005. gada 13. oktobra rīkojums — Fintecna pret Komisiju

(Lieta T-249/02) ⁽¹⁾

(Eiropas Sociālais fonds — Finanšu atbalsta samazinājums — Prasība atcelt tiesību aktu — Akts, pret kuru var celt prasību — Sagatavojošs akts — Nepieņemamība)

(2006/C 86/53)

tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Fintecna — Finanziaria per i settori industriale e dei servizi SpA (Roma, Itālija) (pārstāvji — G. Roberti, A. Franchi un R. De Lisa, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — sākotnēji L. Flynn un A. Aresu, pēc tam — E. de March un L. Flynn, kam palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2000. gada 31. marta vēstuli par dažādiem Eiropas Sociālā fonda (ESF) finanšu atbalstiem, kas piešķirti vairākām darbības programmām Itālijā (Centro-Nord un Mezzogiorno) mērķu Nr. 1, Nr. 3 un Nr. 4 sasniegšanai.

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina atbildētājas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 233, 28.9.2002.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 31. janvāra rīkojums — Schneider Electric pret Komisiju

(Lieta T-48/03) ⁽¹⁾

(Konkurence — Koncentrācija — Pārbaudes procedūras atsākšana pēc tam, kad Pirmās instances tiesa ir atcēlusi lēmumu, ar ko ir aizliegta koncentrācija — Iesaistīšanās padziļinātas pārbaudes periodā — Atteikšanās no koncentrācijas — Pārbaudes procedūras izbeigšana — Prasība atcelt tiesību aktu — Nelabvēlīgi akti — Interese celt prasību — Nepieņemamība)

(2006/C 86/54)

tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Schneider Electric SA (Rueil-Malmaison, Francija) (pārstāvji — sākotnēji — A. Winckler, M. Pittie un É. de La Serre, pēc tam — M. Pittie un A. Winckler, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — sākotnēji — P. Oliver un F. Lelièvre, pēc tam — P. Oliver un O. Beynet, pārstāvji)

Priekšmets

Prasība atcelt, pirmkārt, Komisijas 2002. gada 4. decembra lēmumu uzākt padziļinātu *Schneider* un *Legrand* koncentrācijas pārbaudi (lieta COMP/M.2283 — *Schneider/Legrand II*) un, otrkārt, Komisijas 2002. gada 13. decembra lēmumu izbeigt šīs darbības pārbaudi.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 101, 26.4.2003.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. janvāra rīkojums —
Van Mannekus pret Padomi**

(Lieta T-278/03) (¹)

*(Dempings — Ķīnas izcelsmes magnija oksīda ievēdumi —
Iepriekš noteikto antidempinga pasākumu grozīšana —
Prasība atcelt tiesību aktu — Iebilde par nepieņemamību)*

(2006/C 86/55)

tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Van Mannekus & Co. BV (Schiedam, Nīderlande)
[Pārstāvis: H. Bleier, avocat]

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — S. Marquardt, kam palīdz G. Berrisch, avocat)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — T. Scharf un K. Talaber Ricz)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2003. gada 5. jūnija Regulu (EK) Nr. 985/2003, ar ko groza antidempinga pasākumus, kas

noteikti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1334/1999 attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes magnija oksīda ievēdumiem (OV L 143, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 264, 01.11.2003.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. janvāra rīkojums —
Van Mannekus pret Padomi**

(Lieta T-280/03) (¹)

*(Dempings — Dedzinātā (aglomerētā) magnēzija ievēšana no
Ķīnas Tautas Republikas — Izmaiņas iepriekš noteiktajos
antidempinga pasākumos — Prasība atcelt tiesību aktu —
Iebilde par nepieņemamību)*

(2006/C 86/56)

tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Van Mannekus & Co BV, Schiedam (Nīderlande),
(pārstāvis — H. Bleier, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Padome (pārstāvji — S. Marquardt,
kam palīdz G. Berrisch)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — T. Scharf un K. Talaber Ricz)

Priekšmets

Lūgums atcelt Padomes 2003. gada 5. jūnija Regulu (EK) Nr. 986/2003, ar ko groza antidempinga pasākumus, kuri ieviesti ar Regulu (EK) Nr. 360/2000 dedzinātā (aglomerētā) magnēzija ievēšanai no Ķīnas Tautas Republikas (OV L 143, 5. lpp.).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina Padomes tiesāšanās izdevumus;
- 3) Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(⁽¹⁾) OV C 251, 18.10.2003.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. janvāra rīkojums — Komninou u.c. pret Komisiju

(Lieta T-42/04) (⁽¹⁾)

(Prasība par zaudējumu atlīdzību — Ārpuslīgumiska atbildība — Sūdzības par dalībvalsts rīcību, kas var būt par pamatu procesa sakarā ar pienākumu neizpildi uzsākšanai, izbeigšana — Sūdzības izskatīšana Komisijā — Labas pārvaldības princips)

(2006/C 86/57)

tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Ermioni Komninou, Grigorios Ntokos, Donatos Pappas, Vassileios Pappas, Aristeidis Pappas, Eleftheria Pappa, Lamprini Pappa, Eirini Pappa, Alexandra Ntokou, Léonidas Grepis, Nikolaos Grepis, Fotios Dimitriou, Zoīs Dimitriou, Petros Bolossis, Despoina Bolossi, Konstantinos Bolossis un Thomas Bolossis (Parga, Grieķija) (pārstāvis — P. Stroumpos, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — M. Konstantinidis)

Priekšmets

Prasība atlīdzināt morālo kaitējumu, ko prasītāji ir iespējams cietuši Komisijas rīcības dēļ, izskatot viņu sūdzību par iespējamo Grieķijas Republikas pienākumu neizpildi Kopienas vides tiesību jomā.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāji sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(⁽¹⁾) OV C 85, 3.4.2004.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 10. janvāris rīkojums — ArchiMEDES pret Komisiju

(Lieta T-396/05 R)

(Pagaidu noregulējuma tiesvedība — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Šķērējklauzula — Pieņemamība — Steidzamība — Trūkums)

(2006/C 86/58)

tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Architecture, microclimat, energies douces — Europe et Sud (ArchiMEDES) SARL, Ganges (Francija), (pārstāvji — P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon un P. Reyniers, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — K. Kańska un E. Manhaeve)

Priekšmets

Pieteikums par izpildes apturēšanu, pirmkārt, 2005. gada 5. oktobra vēstulē ietvertajam Komisijas Lēmumam, kurā prasītājam tiek ierosināta parādu kompensācija un, otrkārt, 2005. gada 30. augusta vēstulē ietvertajam Komisijas Lēmumam, un, treškārt, 2005. gada 23. augusta debeta rēķinam Nr. 3240705638.

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana tiek atlikta.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 10. janvāra rīkojums — ArchiMEDES pret Eiropas Kopienų Komisiju

(Lieta T-397/05 R)

(Pagaidu noregulējuma tiesvedība — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Šķērējklauzula — Steidzamība — Trūkums)

(2006/C 86/59)

tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Architecture, microclimat, énergies douces — Europe et Sud (ArchiMEDES) SARL, Ganges (Francija), (pārstāvji — P.-P. Van Gehuchten, J. Sambon un P. Reyniers, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. Kańska un E. Manhaeve)

Priekšmets

Pieteikums par izpildes apturēšanu, pirmkārt, 2005. gada 5. oktobra vēstulē ietvertajam Komisijas Lēmumam, kurā prasītajam tiek ierosināta parādu kompensācija un, otrkārt, 2005. gada 30. augusta vēstulē ietvertajam Komisijas Lēmumam, un, treškārt, 2005. gada 23. augusta debeta rēķinam Nr. 3240705638.

Rezolutīvā daļa:

- 1) pieteikumu par pagaidu pasākumu noteikšanu noraidīt;
- 2) lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšana tiek atlikta.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 1. februāra rīkojums — Endesa pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta T-417/05 R)

(Pagaidu noregulējums — Koncentrāciju kontrole — Steidzamība)

(2006/C 86/60)

tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Endesa, SA, Madride (Spānija), (pārstāvji — J. Flynn, QC, S. Baxter, solicitor, M. Odriozola, M. Muñoz de Juan, M. Merola un J. García de Enterría Lorenzo-Velázquez, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre, É. Gippini Fournier, A. Whelan un M. Schneider)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāve — N. Díaz Abad, abogado del Estado) un Gas Natural SDG, SA, Barselona (Spānija), (pārstāvji — F. E. González Díaz un J. Jiménez de la Iglesia, advokāti)

Priekšmets

Lūgums, pirmkārt, atlikt Komisijas 2005. gada 15. novembra vēstules izpildi, kurā tā atzina, ka koncentrācija starp Gas Natural SDG, SA un Endesa, SA nav Kopienas mēroga koncentrācija Padomes 2004. gada 20. janvāra Regulas (EK) Nr. 139/

2004 par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (OV L 24, 1. lpp.) nozīmē, un, otrkārt, noteikt citus pagaidu pasākumus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) noraidīt pagaidu noregulējuma pieteikumu;
- 2) atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

Pirmās instances tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 7. februāra rīkojums — Brink's Security Luxembourg pret Komisiju

(Lieta T-437/05 R)

(Pagaidu noregulējums — Steidzamība — Neesamība)

(2006/C 86/61)

tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Brink's Security Luxembourg SA (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvji — C. Point un G. Dauphin, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — E. Manhaeve, M. Šimerdová un K. Mojzesowicz, pārstāvji, kam palīdz J. Stuyck, avocat)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Group 4 Falck SA (Luksemburga) (pārstāvji — M. Molitor, P. Lopes Da Silva, N. Cambonie un N. Bogelmann, avocats)

Priekšmets

Lūgums veikt pagaidu pasākumus, lai, pirmkārt, aizliegtu Komisijai parakstīt līgumu saistībā ar uzaicinājumu uz konkursu Nr. 16/2005/OIL (ēku uzraudzības un apsardzes pakalpojumi), otrkārt, ja Komisija šo līgumu jau ir noslēgusi, apturētu šī līguma izpildi, kamēr Pirmās instances tiesa nav izskatījusi šo lietu pēc būtības un, treškārt, lai veiktu citus pasākumus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) lūgums veikt pagaidu pasākumus tiek noraidīts;
- 2) lēmums par tiesāšanās izdevumiem tiek atlikts.

Prasība, kas celta 2006. gada 12. janvārī — FAB Fernsehen aus Berlin GmbH pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta T-8/06)

(2006/C 86/62)

tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: FAB Fernsehen aus Berlin GmbH (Berlīne, Vācija)
(pārstāvis — A. Böken, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Kopienu Komisijas 2005. gada 9. novembra lēmumu K(2005) 3903 *final* par valsts atbalsta piešķiršanu digitālās televīzijas (DVB-T) ieviešanai Berlīnē-Brandenburgā) K(2005) 3903 *final*.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsas pret Komisijas 2005. gada 9. novembra lēmumu K(2005) 3903 *final* par valsts atbalsta piešķiršanu digitālās televīzijas (DVB-T) ieviešanai Berlīnē-Brandenburgā. Komisija apstrīdētajā lēmumā paskaidroja, ka Vācijas Federatīvās Republikas DVB-T iesaistītajiem radio apraides uzņēmumiem piešķirtais atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu un uzlika Vācijas Federatīvajai Republikai par pienākumu atprasīt no saņēmējiem — un tā rezultātā arī no prasītājas — nelikumīgi piešķirto atbalstu.

Savas prasības pamatošanai prasītāja norāda, ka piešķirtie papildlīdzekļi nav valsts atbalsts EKL 87. panta 1. punkta nozīmē. Turklāt valsts atbalsts nepastāv arī tāpēc, ka nav izpildīti EKL 86. panta 2. punktā minētie priekšnosacījumi. Tālāk prasītāja uzsver, ka prasītājas gadījumā veiktais pasākums nekādi nepamato tirdzniecības ietekmi dalībvalstu starpā, un tā rezultātā apstrīdētais lēmums šajā daļā ir nelikumīgs.

Bez tam prasītāja savu prasību pamato ar to, ka, ja papildlīdzekļi tiktu uzskatīti par atbalstu EKL 87. panta 1. punkta izpratnē, tad tie saskaņā ar EKL 87. panta 3. punktu būtu saderīgi ar kopējo tirgu. Šajā sakarā prasītāja sūdzas par pārkāpumu rīcības brīvībā, kas atbildētājai ir piešķirta, izvērtējot to, vai papildlīdzekļus saskaņā ar EKL 87. panta 3. punkta c) un d) apakšpunktu var uzskatīt par saderīgiem ar kopējo tirgu.

Prasība, kas celta 2006. gada 16. janvārī — K-Swiss pret ITSB

(Lieta T-14/06)

(2006/C 86/63)

valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: K-Swiss, Vestleikvilidža [Westlake Village] (ASV)
(pārstāvis — H. E. Hübners [H. E. Hübner], advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2005. gada 26. septembra lēmumu lietā R 1109/2004-1;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Grafiska preču zīme, kas attēlo kurpi ar piecām paralēlām strīpām uz tās sāniem, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē (apavi vīriešiem, sievietēm un bērniem) — reģistrācijas pieteikums Nr. 2 788 511

Pārbaudītāja lēmums: Noraidīt reģistrācijas pieteikumu

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelāciju

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo reģistrācijai pieteiktās preču zīmes raksturīgo elementu kombinācija ir inherenti spējīga nošķirt prasītājas preces no citu personu precēm. Nediskriminācijas principa pārkāpums, jo ITSB reģistrēja citu starpā grafisku preču zīmi, kas attēlo kurpi ar divām paralēlām strīpām tās priekšējā daļā.

Prasība, kas celta 2006. gada 23. janvārī — Deutsche Telekom pret ITSB

(Lieta T-18/06)

(2006/C 86/64)

tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Deutsche Telekom AG, Bonna (Vācija) (Pārstāvis — Rechtsanwalt J.-C. Gaedertz)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja Apelāciju otrās padomes 2005. gada 17. novembra lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “Alles, was uns verbindet” attiecībā uz 9., 16., 35., 36., 38. un 42. klasē ietilpstošām precēm un pakalpojumiem — pieteikums Nr. 3 648 441;

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt;

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo pieteiktajai preču zīmei attiecībā uz norādītajām precēm un pakalpojumiem ir atšķirtspēja un tā nav aprakstoša tādēļ, ka vārdu kombinācija saistībā ar norādītajām precēm un pakalpojumiem ir neparasta un netipiska.

Prasība, kas celta 2006. gada 21. janvārī — Vācijas Federatīvā Republika pret Komisiju

(Lieta T-21/06)

(2006/C 86/65)

tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma, C. Schulze-Bahr, kam palīdz G. Quardt, Rechtsanwältin)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2005. gada 9. novembra lēmumu K(2005) 3903 par valsts atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika ir piešķirusi zemes ciparu televīzijas (DVB-T) ieviešanai zemē *Berlin-Brandenburg*;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsas pret galīgo Komisijas 2005. gada 9. novembra lēmumu K(2005) 3903 par valsts atbalstu zemes ciparu televīzijas (DVB-T) ieviešanai zemē *Berlin-Brandenburg*. Vācijas Federatīvās Republikas DVB-T dalībniekiem — privātām radiotranslācijas sabiedrībām — piešķirto atbalstu Komisija apstrīdētajā lēmumā atzina par nesaderīgu ar kopējo tirgu un uzlika Vācijas Federatīvajai Republikai par pienākumu pieprasīt prettiesiski piešķirtā atbalsta atmaksu.

Lai pamatotu savu prasību, prasītāja it īpaši norāda, ka piešķirtās dotācijas ir savienojamas ar kopējo tirgu, un pārmet Komisijai vairākas samērīguma un vērtējuma kļūdas EKL 87. panta 3. punkta piemērošanā. Atbildētāja ir nevis veikusi pārbaudi saskaņā ar EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktu, bet ir izmēģinājusi jaunu tirgus darbības traucējumu pārbaudes shēmu, kas izmantotajā formā nav piemērota, lai noteiktu dotāciju savienojamību vai nesavienojamību ar kopējo tirgu. Turklāt prasītāja pārmet Komisijai, ka tā nav veikusi piešķirto dotāciju savienojamības pietiekamu pārbaudi atbilstoši EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktam.

Prasītāja pamato savu prasību arī ar to, ka Komisija ir pārkāpusi vispārējos tiesību principus. Tā pārmet labas pārvaldības principa un tiesību tikt uzklašītam principa pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2006. gada 24. janvārī — Berlin-Brandenburg (MABB) pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta T-24/06)

(2006/C 86/66)

tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Medienanstalt Berlin-Brandenburg (MABB), Berlīne (Vācija) (pārstāvji — M. Schütte, B. Immenkamp, Rechtsanwälte)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2005. gada 9. novembra lēmumu (K(2005) 3903 *final*) par valsts atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika piešķirusi digitālās (DVB-T) televīzijas ieviešanai Berlīnē-Brandenburgā;
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vēršas pret Komisijas 2005. gada 9. novembra lēmumu K(2005) 3903 *final* par valsts atbalsta piešķiršanu digitālās televīzijas (DVB-T) ieviešanai Berlīnē-Brandenburgā. Komisija apstrīdētajā lēmumā paskaidroja, ka Vācijas Federatīvās Republikas DVB-T iesaistītajiem radio apraides uzņēmumiem piešķirtais atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu un uzlika Vācijas Federatīvajai Republikai par pienākumu atprasīt nelikumīgi piešķirto atbalstu. Apstrīdētajā lēmumā prasītāja tieši tika minēta kā atbalsta devēja.

Savas prasības atbalstam prasītāja min trīs pamatus.

Pirmkārt, tā norāda, ka apstrīdētajā lēmumā ir tiesību kļūdas, jo ir tikušas pārkāptas galvenās procesuālās tiesību normas. Komisija it īpaši nav izpildījusi pamatošanas pienākumu, jo tā saprotamā veidā nav norādījusi, kādēļ šajā gadījumā ir runa par valsts atbalstu.

Ar otro pamatu prasītāja norāda uz EKL 87. panta pārkāpumu. No vienas puses, tā ir pārliecināta, ka valsts atbalsts nepastāv EKL 87. panta izpratnē. No otras puses, tā uzsver, ka, ja tik tiešām pastāvētu valsts atbalsts, tas saskaņā ar EKL 87. panta 3. punkta c) un d) apakšpunktu būtu saderīgs ar kopējo tirgu.

Visbeidzot, prasītāja savu prasību pamato ar to, ka apstrīdētais lēmums ir pretrunā ar EKL 86. panta 2. punktu, jo, ja valsts atbalsts pastāv, tad tas ir saderīgs ar kopējo tirgu.

Prasība, kas celta 2006. gada 24. janvārī — RheinfelsQuellen H. Hövelmann pret ITSB

(Lieta T-28/06)

(2006/C 86/67)

tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: RheinfelsQuellen H. Hövelmann Duisburga (Vācija) (pārstāvji — W. Kellenter un A. Lambrecht, Rechtsanwälte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju otrās padomes 2005. gada 17. novembra lēmumu lietā R 1179/2004-2;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN" attiecībā uz 32. un 33. klasē ietilpstošām precēm — pieteikums Nr. 2 806 875;

Pārbaudītāja lēmums: pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt;

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo preču zīmi veido ne tikai aprakstoši dati un tai netrūkst nepieciešamās atšķirtspējas.

Prasība, kas celta 2006. gada 24. janvārī — Procter & Gamble pret ITSB

(Lieta T-29/06)

(2006/C 86/68)

valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: The Procter & Gamble Company, Cincinnati (ASV) (pārstāvis — Dž. Kuipers [G. Kuipers], advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2005. gada 22. novembra lēmumu lietā R 1071/2004-1, kas P&G tika paziņots ar 2005. gada 5. decembra vēstuli, ciktāl ar to tiek konstatēts, ka preču zīme neizpilda Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta prasības;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Trīsdimensiju preču zīme baltas kvadrātveida tabletes formā, uz kuras ir attēlots zils piecu ziedlapu zieds, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē (mazgāšanas un balināšanas līdzekļi, kā arī citas vielas mazgāšanas vajadzībām; tīrīšanas, pulēšanas, beršanas un abrazīvie līdzekļi; līdzekļi trauku mazgāšanai, tīrīšanai un kopšanai; ziepes) — reģistrācijas pieteikums Nr. 1 697 432

Pārbaudītāja lēmums: Noraidīt reģistrācijas pieteikumu

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelāciju

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2006. gada 24. janvārī — Procter & Gamble pret ITSB

(Lieta T-30/06)

(2006/C 86/69)

valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: The Procter & Gamble Company, Cincinnati (ASV) (pārstāvis — Dž. Kuipers [G. Kuipers], advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2005. gada 21. novembra lēmumu lietā R 1072/2004-1, kas P&G tika paziņots ar 2005. gada 5. decembra vēstuli, ciktāl ar to tiek konstatēts, ka preču zīme neizpilda Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta prasības;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Trīsdimensiju preču zīme baltas kvadrātveida tabletes formā, uz kuras ir attēlots zils četru ziedlapu zieds, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē (mazgāšanas un balināšanas līdzekļi, kā arī citas vielas mazgāšanas vajadzībām; tīrīšanas, pulēšanas, beršanas un abrazīvie līdzekļi; līdzekļi trauku mazgāšanai, tīrīšanai un kopšanai; ziepes) — reģistrācijas pieteikums Nr. 1 683 408

Pārbaudītāja lēmums: Noraidīt reģistrācijas pieteikumu

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelāciju

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2006. gada 24. janvārī — Procter & Gamble pret ITSB

(Lieta T-31/06)

(2006/C 86/70)

valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: The Procter & Gamble Company, Cincinnati (ASV) (pārstāvis — Dž. Kuipers [G. Kuipers], advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt ITSB Apelāciju pirmās padomes 2005. gada 16. novembra lēmumu lietā R 1183/2004-1, kas P&G tika paziņots ar 2005. gada 23. novembra vēstuli, ciktāl ar to tiek konstatēts, ka preču zīme neizpilda Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta prasības;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Trīsdimensiju preču zīme baltas kvadrātveida tabletes formā, uz kuras ir attēlots violets piecu ziedlapu zieds, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3. klasē (mazgāšanas un balināšanas līdzekļi, kā arī citas vielas mazgāšanas vajadzībām; tīrīšanas, pulēšanas, beršanas un abrazīvie līdzekļi; līdzekļi trauku mazgāšanai, tīrīšanai un kopšanai; ziepes) — reģistrācijas pieteikums Nr. 1 683 457

Pārbaudītāja lēmums: Noraidīt reģistrācijas pieteikumu

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt apelāciju

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2006. gada 30. janvārī — Honig-Verband pret Komisiju**(Lieta T-35/06)**

(2006/C 86/71)

tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Honig-Verband e.V. Hamburga, (Vācija) (Pārstāvji — M. Hagenmeyer un T. Teufer, Rechtsanwälte)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2005. gada 14. novembra Regulu (EK) Nr. 1854/2005, ar ko papildina pielikumu Regulai (EK) Nr. 2400/96 attiecībā uz nosaukuma reģistrāciju "Aizsargāto cilmes vietu nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā" (*Miel de Provence* (AĢIN));

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja vērsas pret Regulu (EK) Nr. 1854/2005⁽¹⁾, atbilstoši kurai izcelsmes norāde "*Miel de Provence*" kā aizsargāta ģeogrāfiskās izcelsmes norāde [AĢIN] ir iekļauta Regulas (EK) Nr. 2400/96⁽²⁾ pielikumā. Pirms Regulas Nr. 1854/2005 pieņemšanas prasītāja kompetentajai Vācijas iestādei bija iesniegusi iebildumu pret apzīmējuma "*Miel de Provence*" reģistrācijas pieteikumu.

Lai pamatotu savu prasību, prasītāja norāda trīs pamatus.

Pirmkārt, tā norāda, ka apstrīdētā regula atzīstama par spēkā neesošu tādēļ, ka tā ir pretrunā ar Regulā Nr. 2001/110/EK⁽³⁾ iekļautajām speciālajām un galīgajām normām attiecībā uz medus izcelsmes norādi. Turklāt atbildētājas pieņemtā regula nosaka nesamērīgu preču brīvas aprites ierobežojumu EKL 28. panta izpratnē.

Otrkārt, prasītāja pamato savu prasību ar to, ka apstrīdētā regula nav savienojama ar Regulas (EEK) Nr. 2081/92⁽⁴⁾ noteikumiem. Šajā sakarā tā norāda, ka ir pārkāpts šīs regulas 2. pants, 4. pants un 7. panta 4. punkta otrais ievilkums.

Visbeidzot, prasītāja norāda, ka Regulas Nr. 1854/2005 pieņemšanas procesā tika pieļauti tiesību pārkāpumi. Atbildētāja nav

pieņemami apskatījusi ekonomiskās ietekmes uz esošo apzīmējumu argumentu.

⁽¹⁾ Komisijas 2005. gada 14. novembra Regula (EK) Nr. 1854/2005, ar ko papildina pielikumu Regulai (EK) Nr. 2400/96 attiecībā uz nosaukuma reģistrāciju "Aizsargāto cilmes vietu nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā" (*Miel de Provence* (AĢIN)).

⁽²⁾ Komisijas 1996. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 2400/96 par dažu nosaukumu iekļaušanu "Aizsargāto cilmes vietu nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā", kurš paredzēts Padomes Regulā (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību.

⁽³⁾ Padomes 2001. gada 20. decembra Direktīva 2001/110/EK, kas attiecas uz medu.

⁽⁴⁾ Padomes 1992. gada 14. jūlija Regula (EEK) Nr. 2081/92 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību.

Prasība, kas celta 2006. gada 3. februārī — Transcatlab S.p.A., kas atrodas likvidācijas procesā, pret Komisiju**(Lieta T-39/06)**

(2006/C 86/72)

tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Transcatlab S.p.A., kas atrodas likvidācijas procesā (Caserta, Itālija) (pārstāvji — Cristoforo Osti un Alessandra Prastaro]

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

— daļēji atcelt Komisijas 2005. gada 20. oktobra Lēmuma K(2005) 4012 galīgajā redakcijā 1. panta pirmo daļu, jo Komisija uzskatīja, ka *Standard Commercial Corporation* (SCC) (un tāpat *Alliance One*) ir jāatzīst par solidāri atbildīgām par EKL 81. panta pārkāpumiem, ko ir izdarījusi *Transcatlab*;

— tā rezultātā samazināt *Transcatlab* uzlikto naudas sodu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, tostarp *Transcatlab* tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lēmums, par kuru ir runa šajā lietā, ir tas pats, kas ir apstrīdēts lietā T-11/06 *Tabacchi* pret Komisiju. Attiecībā uz prasītāju minētajā lēmumā ir atzīts, ka sabiedrība *Alliance One International* ir solidāri atbildīga kā pēdējais uzņēmums, kas kontrolēja *Transcatlab*.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāja norāda, ka Komisija:

- ir pieļāvusi tiesību kļūdu, atzīstot, ka *Alliance One International* ir atbildīga par *Transcatlab* rīcību. Atbildētāja nav ievērojusi ar pierādīšanas pienākumu saistītos principus, nav pierādījusi *Alliance One International* radīto ietekmi un tādējādi ir pārsniegusi robežu, kas ir noteikta 10 % apmērā no apgrozījuma;
- attiecīgo pārkāpumu nepamatoti ir atzinusi par sevišķi smagu, nevis smagu, jo īpaši ņemot vērā to, ka līgumam nebija gandrīz nekādas ietekmes ne uz attiecīgo tirgu, ne pakārtoto tirgu, ne arī uz patērētājiem, kā arī ņemot vērā attiecīgā ģeogrāfiskā tirgus nelielos apmērus;
- ir pārkāpusi samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principu, nosakot naudas soda pamatapmēru 10 miljonu EUR apmērā;
- nav nošķīrusi rīcību laika posmā no 1995. līdz 1998. gadam no tās, kas tika veikta vēlāk, un nav atzinusi, ka *Transcatlab* bija atbildīga tikai par rīcību pirmajā laika posmā. Uzskatot, ka prasītāja bija atbildīga arī par rīcību laika posmā no 1999. līdz 2002. gadam, Komisija ir pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, jo attiecībā uz apvienībām tā saskaņā ar neskaidru tiesisko regulējumu ir ņēmusi vērā atbildību mīkstinošu apstākli, bet nav to ņēmusi vērā attiecībā uz pārstrādātājiem;
- ir pārkāpusi *non bis in idem* principu, jo ir uzlikusi sodu *Transcatlab* un pārējiem pārstrādātājiem vienreiz kā *Associazione professionale Transformatori Tabacchi Italiani* dalībniekiem un otrreiz kā pārstrādātājiem;
- nepamatoti uzskatīja, ka neviens no prasītājas norādītajiem atbildību mīkstinošajiem apstākļiem, proti, tās sadarbība, līgumu nepiemērošana, to pārtraukšana vai pamatotu šaubu esamība attiecībā uz konkrētās rīcības prettiesiskumu, nebija ņemami vērā.

Prasība, kas celta 2006. gada 13. februārī –Gollnisch pret Parlamentu

(Lieta T-42/06)

(2006/C 86/73)

tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bruno Gollnisch (Limonesta, Francija) (pārstāvis — W. de Saint Just, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2005. gada 13. decembra lēmumu par ziņojuma Nr. A6-376/2005 apstiprināšanu,
- piespriest Gollnisch kungam summu EUR 8 000 apmērā kā atlīdzību par morālo kaitējumu;
- turklāt piespriest prasītājam summu EUR 4 000 apmērā to tiesāšanās izdevumu atlīdzināšanai, kas radušies saistībā ar viņa pārstāvēšanu un šīs prasības sagatavošanu.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību prasītājs, Eiropas Parlamenta deputāts, lūdz atcelt tiesību aktu, par ko Eiropas Parlaments nobalsoja 2005. gada 13. decembra plenārsēdē, ar ko apstiprina juridisko lietu komisijas ziņojumu Nr. A6-376/2005 attiecībā uz prasītāja izteicieniem preses konferencē un ar ko nolemts neaizstāvēt viņa imunitāti un privilēģijas. Turklāt prasītājs lūdz atlīdzināt iespējamu kaitējumu, kas radies apstrīdētā akta pieņemšanas dēļ.

Savas prasības atbalstam prasītājs izvirza vairākus pamatus, kas balstās, jo īpaši, uz Parlamenta akta, ko lūdz atcelt, prettiesiskumu formālo prasību neievērošanas dēļ, uz šā akta neatbilstību vispārējiem tiesību principiem, tādiem kā tiesiskās drošības princips un tiesiskās palāvības princips, kā arī uz norādītajiem procesuālo noteikumu pārkāpumiem tā pieņemšanas procesā. Viņš arī norāda, ka apstrīdētais akts ir pretrunā Eiropas Parlamenta juridisko lietu komisijas pastāvīgajai praksei vārda brīvības un *fumus persecutionis* jautājumos un ka tas apdraud deputāta neatkarību, jo, pēc prasītāja uzskatiem, tas varētu atturēt viņu no uzstāšanās viņa politisko darbību valsts un Eiropas līmenī ietvaros attiecīgajā preses konferencē.

Prasība, kas celta 2006. gada 9. februārī — Cofira SAC pret Komisiju

(Lieta T-43/06)

(2006/C 86/74)

tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cofira SAC (Rousset Cedex, Francija) (pārstāvji — Girolamo Addressi, Leonilda Mari, Daniella Magurno)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Cofira SAC uzlikto sodu;
- solidāri uzlikt sodu visām sabiedrībām, kas izveidojās, sadaloties Cofira Sepso;
- samazināt soda apmēru;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apstrīdētā lēmuma 1. pants paredz, ka daži uzņēmumi, tostarp arī prasītāja, ir pārkāpuši Kopienų konkurences tiesību normas, laika posmā no 1982. gada 24. marta līdz 2002. gada 26. jūnijam piedaloties līgumos un saskaņotās darbībās rūpniecisko plastmasas maisu nozarē Beļģijā, Vācijā, Spānijā, Luksemburgā un Nīderlandē. Atbildētāja uzskata, ka šie pārkāpumi ir saistīti ar cenu noteikšanu, kopīgu modeļu ieviešanu, cenu aprēķināšanu, tirgu sadali, tirdzniecības kvotu piešķiršanu,

klientu, darījumu un pasūtījumu sadali, saskaņotu piedāvājumu iesniegšanu izsludinātajos konkursos un apmaiņu ar atsevišķu informāciju.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāja vispirms norāda, ka tai nevajadzēja būt lēmuma adresātam.

Šajā sakarā tā atgādina, ka 2003. gada 27. novembrī sabiedrība COFIRA SEPSO, pret kuru tāpat kā pret pārējiem uzņēmumiem tika uzsākta izmeklēšana, sadalījās trijās sabiedrībās, no kurām viena bija prasītāja. Līdz ar to COFIRA SAC tika izveidota pēc tam, kad jau bija radušies faktiskie apstākļi, saistībā ar kuriem Komisija ir uzlikusi sodu.

Apstrīdētajā lēmumā arī nav norādīti iemesli, kuru dēļ sods tika uzlikts tikai prasītājai, kaut gan par pārkāpumu, kurā tika vainotas sabiedrības, kas izveidojās, sadaloties COFIRA SEPSO, bija jāatbild visām šīm sabiedrībām.

Lēmumā arī nav norādīti kritēriji, balstoties uz kuriem tika noteikts soda apmērs, ņemot vērā to, ka sods tika noteikts proporcionāli prasītājas apgrozījumam laikā, kad radās faktiskie apstākļi, pamatojoties uz kuriem tika uzsākta tiesvedība, kaut gan prasītājai nebija nekāda apgrozījuma, jo tā vēl nebija izveidota.

Otrkārt, Komisija nav norādījusi faktiskos apstākļus, kas veido pārkāpumu. Lēmums kopumā ir balstīts uz pieņēmumu, ka sabiedrību pārstāvju tikšanās faktiski vēlāk bija atzīstamas par rīcību, kas ir pretrunā ar Līguma 81. pantu, un uz pieņēmumu, ka šī prakse būtiski ietekmēja konkurenci. Tomēr, pat atzīstot, ka Komisijas norādītie apstākļi ir pareizi, prasītāja apgalvo, ka uz faktiskajiem apstākļiem attiecas piecu gadu noilgums.

Prasība, kas celta 2006. gada 14. februārī — Komisija pret Hellenic Ventures S.A. un pieciem citiem lietas dalībniekiem

(Lieta T-44/06)

(2006/C 86/75)

tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — Maria Patakia un Spyridon Chatzigiannis)

Atbildētāji: Hellenic Ventures S.A., Kostantinos Katsigiannis, Panagiotis Chronopoulos, Minas Patsouris, Nikolaos Poulakos un Robert Ceurvost

Lai gan pirmais atbildētājs tika vairākas reizes brīdināts, tas pieprasīto naudas summu neatmaksāja.

Ar savu prasību Komisija vēlas panākt iepriekš minētās naudas summas un procentu atmaksu, kuru samaksas termiņš jau ir iestājies.

Prasītājas prasījumi:

- piespriest, pirmkārt, pirmajam atbildētājam un, otrkārt, solidāri ar to pieciem pārējiem atbildētājiem atlīdzināt Komisijai kopējo avansa summu, ko pirmais atbildētājs saņēma no Kopienas, proti, ECU 70 000 (pašreiz EUR), pieskaitot līgumā paredzētos procentus, kas 2006. gada 12. februārī ir ECU 103 423,54 (pašreiz EUR), jeb kopējo summu ECU 171 939,18 (pašreiz EUR), kurai turklāt pieskaita procentus, pamatojoties uz līgumā noteikto likmi 1,5 % mēnesī par nokavējumu, jeb ECU 34,52 (pašreiz EUR) par nokavējuma dienu, par laikposmu no 2006. gada 1. janvāra līdz dienai, kad atbildētāji pilnībā samaksā parādu;
- piespriest visiem atbildētājiem solidāri atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus, ieskaitot Komisijas samaksāto atlīdzību advokātiem *ad litem*.

Pamati un galvenie argumenti

Eiropas Kopiena, ko pārstāv Eiropas Komisija, noslēdza ar pirmo atbildētāju, kura akcionāri un valdes locekļi vai direktori ir pārējie atbildētāji, līgumu ar nosaukumu “Seed Fund 601”, kas saistīts ar “Sākotnējā kapitāla (*seed capital*) fondu izveides un attīstības eksperimentālo projektu” (¹).

Šī līguma ietvaros Komisija apņēmas pirmajam atbildētājiem piešķirt finanšu atbalstu atmaksājama avansa maksājuma veidā par kopējo maksimālo summu ECU 350 000. Šim avansa maksājumam bija jāsedz maksimāli 50 % no darbības izmaksām, kas radās pirmajam atbildētājam sakarā ar tā kā sākotnējo kapitālieguldījumu fonda darbību Grieķijā. Šajā sakarā Komisija tam pārskaitīja pirmo ikgadējo avansa maksājumu ECU 70 000 apmērā.

1994. gada 16. jūnija dokumentā Komisija paziņoja atbildētājam par līguma laušanu un lūdza atmaksāt summu ECU 70 000, kurai pieskaitīti procenti. 1994. gada 19. septembra vēstulē Komisija norādīja, ka šis lēmums tika pieņemts tādēļ, ka atbildētājs nepakļāvās Komisijas Finanšu kontroles dienesta kontrolieru detalizētai pārbaudei, ar to pārkāpjot līguma 8.1. pantu. Komisija uzskatīja, ka šāda pārbaude ir nepieciešama, jo Komisijas ierēdnim, kas veica pārbaudi uz vietas, radās pamatotas šaubas par to, vai pirmā atbildētāja ieguldījumi tika finansēti atbilstoši līguma dokumentos paredzētajiem kritērijiem.

(¹) OV C 306, 01.12.1988., 12. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 13. februārī — *Reliance Industries* pret Padomi un Komisiju

(Lieta T-45/06)

(2006/C 86/76)

tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Reliance Industries Ltd (Bombeja, Indija) (pārstāvji — I. MacVay, S. Ahmed, solicitors)

Atbildētājas: Eiropas Savienības Padome un Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2005. gada 1. decembra lēmumus, ar kuriem paziņots par to kompensācijas pasākumu termiņa beigu pārskatīšanu, kas ir piemērojami noteiktu veidu pakāpju polietilēna tereftalātu (“PET”) pudeļu importam, kuru izcelsmes valsts tostarp ir Indija, un par to antidempinga pasākumu termiņa beigu pārskatīšanas uzsākšanu, kas piemērojami noteiktu PET importam, kuru izcelsmes valsts ir Indija, Indonēzija, Korejas Republika, Malaizija, Taivāna un Taizeme, un daļējas to pagaidu antidempinga pasākumu pārskatīšanas uzsākšanu, kas piemērojami noteiktu PET importam, kuru izcelsmes valsts ir Korejas Republika un Taivāna (¹);

- ja Tiesa uzskata par vajadzīgu vai piemērotu — atcelt Padomes Regulu (EK) Nr. 2603/2000, Padomes Regulu (EK) Nr. 2604/2000 un Komisijas Lēmumu Nr. 2000/745/EK, ciktāl tie piemērojami prasītājai laika posmā pēc 2005. gada 1. decembra; un
- atcelt Padomes Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 3. punktu ("antidempinga pamatregula") un Padomes Regulas (EK) Nr. 2026/97 18. panta 1. punktu ("antisubsīdiiju pamatregula"), ja un tikai tad, ja Tiesa atzīst — ciktāl tā var atzīt, ka — atšķirībā no prasītājas lietas — atšķiras savā struktūrā no Līguma par Pasaules Tirdzniecības Organizācijas (PTO) izveidošanu 11. panta 3. punkta un/vai PTO antisubsīdiiju līguma 21. panta 3. punkta noteikumiem;
- piespriest atbildētājām atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

uzsākta pirms šā termiņa beigu dienas, kā to nosaka PTO noteikumi. Šajā sakarā prasītāja uzskata, ka pamatregulas ir jāinterpretē saistībā ar PTO līgumiem un ka jebkurā gadījumā jebkāda neskaidrība pamatregulās ir jāinterpretē tai par labu — atbilstoši Kopienu tiesību vispārīgajiem principiem. Turpinājumā prasītāja uzsver, ka, ja pamatregulas nevar interpretēt piedāvātajā veidā, šīs tiesību normas pašas ir pretrunā ar PTO noteikumiem un līdz ar to nav spēkā.

(¹) OV C 304, 01.12.2005., 4. un 9. lpp.

(²) OV L 301, 30.11.2000., 1. lpp.

(³) OV L 301, 30.11.2000., 21. lpp.

(⁴) OV L 301, 30.11.2000., 88. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 13. februārī — Galileo Lebensmittel GmbH&Co KG pret Eiropas Kopienų Komisiju

(Lieta T-46/06)

(2006/C 86/77)

tiesvedības valoda — vācu

Pamati un galvenie argumenti

Ar abiem apstrīdētajiem lēmumiem Komisija nolēma uzsākt termiņa beigu pārskatīšanu attiecībā uz Padomes 2000. gada 27. novembra Regulu Nr. 2603/2000, ar ko nosaka galīgu kompensācijas maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts par dažu Indijas, Malaizijas un Taizemes izcelsmes polietilēna tereftalātu importu, un izbeidz antisubsīdēšanas procedūru attiecībā uz dažu Indonēzijas, Korejas Republikas un Taivānas izcelsmes polietilēna tereftalātu importu (¹), un Padomes 2000. gada 27. novembra Regulu (EK) Nr. 2604/2000, ar ko piemēro galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš uzlikts par dažu tādu polietilēna tereftalāta veidu importu, kuru izcelsme ir Indijā, Indonēzijā, Malaizijā, Korejas Republikā, Taivānā un Taizemē (²), kā arī Komisijas Lēmumu Nr. 2000/745/EK, ar ko pieņemti pasākumi saistībā ar minētajiem antidempinga un antisubsīdiiju procesiem (³). Saskaņā ar antidempinga pamatregulas 11. panta 2. punktu un antisubsīdiiju pamatregulas 18. panta 1. punktu tai pat laikā šo paziņojumu par uzsākšanu iedarbība būtu tāda, ka attiecīgie pasākumi paliktu spēkā līdz pārbaudes beigām.

Savu prasījumu pamatojumam prasītāja apgalvo, ka termiņu beigu pārskatīšanas uzsākšana nebija spēkā tā, ka attiecīgie pasākumi un akti atbilstoši to noteikumiem ir beigušies 2005. gada 1. decembrī. Prasītāja apgalvo, ka paziņojumi tika publicēti tajā pašā dienā, kurā beidzās pasākumi (2005. gada 1. decembrī), un ka līdz ar to termiņa beigu pārskatīšana netika

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Galileo Lebensmittel GmbH&Co KG (Trierweiler, Vācija) (pārstāvis — K. Bott, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt atbildētājas lēmumu, ar ko atcelta domēna *galileo.eu* reģistrācija un noteikt atbildētājai atļaut brīvi reģistrēt domēnu *galileo.eu* pirmā līmeņa domēnu piešķiršanas reģistrā "eu" (EURid);
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja reģistrā lūdza reģistrēt domēnu “galileo.eu” kā pirmā līmeņa “.eu” domēnu. Reģistrs EURid šo pieteikumu noraidīja, pamatojoties uz to, ka pieteiktais domēns ir rezervēts atbildētājam.

Savas prasības pamatojumam prasītāja atsaucas uz Regulas (EK) Nr. 874/2004⁽¹⁾ 9. panta pārkāpumu. Turklāt ir pārkāptas prasītājas tiesības, kas minētas Regulas Nr. 874/2004 2. panta 2. punktā, 10. panta 1. punkta 1. daļā un 12. panta 2. punkta 3. daļā.

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 28. aprīļa Regula (EK) Nr. 874/2004, ar ko nosaka sabiedriskās kārtības noteikumus par pirmā līmeņa domēna “.eu” ieviešanu un darbību, kā arī principiem, kas reglamentē reģistrāciju.

Prasība, kas celta 2006. gada 17. februārī — Astex Therapeutics pret ITSB

(Lieta T-48/06)

(2006/C 86/78)

valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Astex Therapeutics Limited Kembridža (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — M. Edenborough, barrister, un R. Harrison, solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Protec Health International Limited (Sirencestra [Cirencester], Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto ITSB Apelāciju otrās padomes 2005. gada 29. novembra lēmumu lietā R 651/2004-2 pilnīgi vai, pakārtoti, daļēji;
- piespriest iebildumu iesniedzējai atlīdzināt prasītājai/apelācijas sūdzības iesniedzējai izdevumus, kas prasītājai/apelācijas sūdzības iesniedzējai ir radušies saistībā ar šo prasību (ja iebildumu iesniedzēja iestāsies lietā šajā apelācijas procesā), apelāciju Apelāciju padomē un iebildumiem Iebildumu nodaļā (jebkurā gadījumā). Bez tam, noteikt, ka ITSB ar iebildumu iesniedzēju solidāri un atsevišķi ir atbildīgs par

prasītājas/apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumiem, kas ir radušies saistībā ar šo prasību Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja;

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “Astex Technology” attiecībā uz 5. klasē ietilpstošām precēm (medikamentiem);

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Protec Health International Limited;

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiska preču zīme “Astex” attiecībā uz 5. (insekticīdi putekļu ērcu iznīcināšanai) un 24. (tekstils utt.) klasē ietilpstošām precēm un pakalpojumiem;

Iebildumu nodaļas lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt;

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt;

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2006. gada 17. februārī — Īrija pret Komisiju

(Lieta T-50/06)

(2006/C 86/79)

valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Īrija (pārstāvis — D. Ohegans [D. O'Hagan], P. Makgeirjs [P. McGarry], Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- saskaņā ar Līguma 230. pantu pilnībā vai daļēji atcelt Komisijas 7. decembra Lēmumu C[2005] 4436 Final ciktāl tas attiecas uz minerālējū, kas tiek uzmantotas kā degviela alumīnija oksīda ražošanai Šenonas reģionā, ko realizē Īrija, atbrīvojumu no akcīzes nodokļa;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Aughinish atbalstītājiem 1970. gadā tika dots solījums attiecībā uz atbrīvojumu no muitas nodokļiem degvielas eļļai, kas paredzēta izmantošanai alumīnija oksīda ražošanā tajā laikā piedāvātajā rūpnīcā Šenonā, Īrijā. 1983. gadā *Aughinish* savu darbību uzsāka rūpnīca un Īrijas iestādes paziņoja Komisijai, ka tās paredz pildīt solījumus attiecībā uz atbrīvojumu no akcīzes nodokļa. Prasītāja apgalvo, ka atbrīvojums tika atļauts saskaņā ar turpmākajiem Padomes lēmumiem⁽¹⁾. 2000. gadā Komisija izvirzīja jautājumu par valsts atbalstu, kā rezultātā tika uzsākta formāla izmeklēšana un, visbeidzot, tika pieņemts apstrīdētais lēmums.

Lai pamatotu savu prasības pieteikumu, prasītāja apgalvo, ka Komisija pieļāva kļūdu tiesību jautājumā, secinot, ka attiecīgais atbalsts ir jauns atbalsts, nevis pastāvošs atbalsts.

Prasītāja apgalvo, ka, pat ja atbalsts būtu jauns atbalsts un par to bija jāpaziņo, kad tas tika piešķirts 1983. gadā, Komisija atzīst, ka par šo atbalstu tika paziņots šajā laikā. Tā kā Komisija nepieņēma nekādu lēmumu pašas noteiktajos termiņos, tā rezultātā attiecīgais atbalsts kļuva par pastāvošu atbalstu. Pakārtoti, Komisija izturējās pret šo atbalstu kā pret pastāvošu atbalstu visā attiecīgajā laikā, un viennozīmīgais apgalvojums, ko Komisija puda 1992. gadā, apstiprina, ka tas tā bija.

Turklāt atbilstoši 15. pantam kontekstā ar Regulas 659/1999⁽²⁾ 1. panta b) punkta (iv) daļu, tā kā atbalsts ir pastāvējis vairāk nekā desmit gadus un tajā noteiktais noilguma termiņš ir izbeidzies, atbalsts ir kļuvis par pastāvošu atbalstu un tādējādi Komisija realizētās procedūras saistībā ar pārraudzību ir kļūdainas.

Saistībā ar savu pirmo pamatu prasītāja arī apgalvo, ka atbalsts bija priekšmets juridiski saistošiem solījumiem, kurus izteica Īrijas iestādes pirms iestāšanās 1973. gadā. Prasītāja apgalvo, ka tikai tādēļ atbalsts bija jāuzskata par pastāvošu atbalstu.

Ar papildprasījumu prasītāja pagalvo, ka lēmums pārkāpj tiesiskās drošības principu apstākļos, kuros tas nonāk pretrunā ar vienbalsīgu Padomes lēmumu, kas tika pieņemts, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumu. Šis lēmums ir arī tiešā pretrunā Direktīvai 92/81/EEK⁽³⁾ par minerāleļļu akcīzes nodokļu likmju tuvināšanu, kas uzlika par pienākumu Komisijai iesniegt priekšlikumu attiecībā par konkurences kropļojumiem vai nesaderību ar kopējo tirgu, lai saņemtu Padomes vienbalsīgu piekrišanu.

Turklāt Komisija ir iespējams pārkāpusi, vismaz ciktāl tiek skarts atbalsta saņēmējs, tiesiskās palāpības principu apstākļos, kuros Padome bija skaidri atbalstījusi atkāpi līdz 2006. gada 31. decembrim.

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi būtisku tiesību normu un ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras

sakarā ar tās rīcību, tostarp tās kavēšanos pieņemt apstrīdēto lēmumu, ņemot vērā jo īpaši faktu, kas tas bija pirmais paziņotais attiecīgais atbalsts 1983. gadā. Papildus tam Komisija neievēroja procesu, kas ir noteikts Direktīvā 92/81/EEK, un veica publiskus paziņojumus par attiecīgā atbalsta saderīgumu. Tādējādi, ievērojot tās darbības, Komisijai ir liegts lūgt atbalsta atgūšanu jebkuros apstākļos.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 19. oktobra lēmums (92/510/EEK), ar kuru dalībvalstīm tiek atļauts turpināt piemērot attiecībā uz noteiktām minerāleļļām, kad tās tiek izmantotas noteiktiem nolūkiem, samazinātas akcīzes nodokļu likmes vai atbrīvojumu no akcīzes nodokļa, saskaņā ar procesu, kas noteikts Direktīvas 92/81/EEK 8. panta 4. punktā (OV L 316, 16. lpp.) un turpmākajiem lēmumiem.

⁽²⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.)

⁽³⁾ Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/81/EEK par minerāleļļu akcīzes nodokļu struktūras harmonizāciju (OV L 316, 12. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 21. februārī — UPM-Kymmene pret Komisiju

(Lieta T-53/06)

(2006/C 86/80)

viesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: UPM-Kymmene (Helsinki, Somija) (pārstāvji — B. Amory, E. Friedel, F. Bimont, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt lēmumu daļā, ar kuru tiek atzīts, ka *Rosenlew Saint Frères Emballage* piedalījās *Valveplast* Eiropas līmeņa sanāsmēs no 1994. gada 18. jūlija līdz 1999. gada 31. janvārim un ka viens nepārtraukts pārkāpums tika izdarīts, pamatojoties uz *Rosenlew Saint Frères Emballage* īslaicīgo piedalīšanos *Valveplast* sanāsmēs (no 1997. gada 21. novembra līdz 1998. gada 26. novembrim) un sadarbību Francijas sanāsmēs par vaļējiem maisiem;

- lemt par prasītājam ar lēmumu uzlikt soda naudas apmēra samazināšanu;
- piespriest Komisijai atmaksāt prasītājam soda naudas daļu, kas tika nepamatoti samaksāta, ieskaitot procentus, sākot no soda naudas samaksāšanas datuma līdz pilnīgai atmaksai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz Tiesu daļēji atcelt Komisijas 2005. gada 30. novembra Lēmumu C(2005) 4634 *final* lietā COMP/F/38.354 — *Industrial bags*. Prasītāja neapstrīd konstatēto faktu atbilstību materiālajiem apstākļiem, bet apgalvo, ka lēmumā ir pieļautas dažādas kļūdas faktu vērtējumā par prasītājas meitas sabiedrību *Rosenlew Saint Frères Emballage* un tās lomu kartēļa darbībā, un tā prasa samazināt soda naudas apmēru, apgalvojot, ka tas ir nepamatots un nesamērīgs.

Pamatojot savu prasību, prasītāja apgalvo, ka, piemērojot EKL 81. panta 1. punktu, ir pieļautas faktu kļūdas. Prasītāja norāda, ka lēmums nav spēkā, jo trūkst pierādījumu par vienu un nepārtrauktu pārkāpumu, ko būtu izdarījis *Rosenlew Saint Frères Emballage*. Otrkārt, prasītāja norāda, ka Komisija nepareizi novērtēja pārkāpuma ilgumu. Atbilstoši prasītājas apgalvojumam Komisija nav pierādījusi, ka *Rosenlew Saint Frères Emballage* ir piedalījies kartēļa darbības bloka maisu nozarē un *Valve-plast* Eiropas līmeņa sanāksmēs pēc 2004. gada 20. decembra. Turklāt prasītāja norāda, ka nav pietiekamu pierādījumu par *Rosenlew Saint Frères Emballage* dalību Francijas grupas sanāksmēs par vaļējiem maisiem līdz 1999. gada 31. janvārim.

Prasītāja turklāt norāda, ka ir pārkāpti tādi vispārējie principi kā samērīguma, vienlīdzīgas attieksmes un taisnīguma principi, kā arī pieļautas kļūdas vērtējumā, nosakot soda naudu.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārsniegusi Regulas 1/2003 23. panta 2. punktā paredzētās diskrecionārās varas robežas, nosakot tādu sākotnējo soda naudas apmēru, kas nav samērīgs ar izdarītā pārkāpuma smagumu. Šajā sakarā prasītāja apstrīd preventīvā koeficienta "2" piemērošanu un apgalvo, ka kopējā kartēļa rūpniecisko maisu tirgus daļa 1996. gadā nav piemērots pamats soda naudas pamatsummas aprēķināšanai.

Otrkārt, prasītāja norāda, ka Komisija ir kļūdaini novērtējusi *Rosenlew Saint Frères Emballage* dalības ilgumu kartēļa darbībā.

Treškārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija nav pienācīgi novērtējusi faktu, ka prasītāja tika uzskatīta par atbildīgu tikai kā mātes sabiedrība, un, šādi rīkojoties, Komisija ir pārkāpusi taisnīguma principu.

Ceturtkārt, prasītāja norāda, ka Komisija nav ņēmusi vērā noteiktus vainu mīkstinošus apstākļus un nepareizi piedēvēja recidīvismu kā vainu pastiprinošu apstākli.

Visbeidzot, runājot par galīgo soda naudas apmēru, prasītāja, ņemot vērā kartēļa ierobežoto iedarbību uz konkurenci un tā ģeogrāfisko apmēru, apstrīd to, ka Komisija ir karteli raksturojusi kā ļoti nopietnu konkurences noteikumu pārkāpumu.

Prasītāja arī apgalvo, ka ir pārkāptas tiesības uz aizstāvību, jo administratīvās procedūras laikā tai netika dota pieeja noteiktiem būtiskiem pierādījumiem, uz kuriem balstījās Komisija, lai pierādītu *Rosenlew Saint Frères Emballage* izdarītā pārkāpuma ilgumu un apjomu.

Prasība, kas celta 2006. gada 23. februārī — *Low & Bonar* un *Bonar Technical Fabrics* pret Komisiju

(Lieta T-59/06)

(2006/C 86/81)

tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Low & Bonar plc* (Dundee, Apvienotā Karaliste) un *Bonar Technical Fabrics NV* (Zele, Beļģija) (pārstāvji — L. Garzaniti, jurists, M. O'Regan, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2005. gada 30. novembra apstrīdēto lēmumu Nr. C(2005)4634 lietā COMP/F/38.354 — Rūpnieciskie maisi — daļā, kas attiecas uz prasītājiem; vai

- pakārtoti, daļēji atcelt 1. panta 1. punktu daļā, kas attiecas uz prasītājiem, un daļēji atcelt vai, pakārtoti, atbilstoši samazināt prasītājiem saskaņā ar 2. pantu uzlikto naudas sodu; un
- pakārtoti, ievērojami samazināt prasītājiem saskaņā ar 2. pantu uzlikto naudas sodu; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot prasītājiem vai kādam no tiem radušos procentus par samaksas neizpildi, kas saistīta ar naudas soda pilnīgu vai daļēju nomaksu; un
- pieņemt jebkādu citu lēmumu, kuru Tiesa uzskata par atbilstošu.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto lēmumu Komisija atzina, ka *Bonar Phormium Packaging* ("BPP") bija piedalījies kartelī starp plastmasas rūpniecisko maisu ražotājiem, ietekmējot Beļģiju, Franciju, Vāciju, Luksemburgu, Nīderlandi un Spāniju. Komisija arī konstatēja, ka šis kartelis ir ticis organizēts Eiropas līmenī, iesaistot tirdzniecības asociāciju, kas pazīstama kā *Valveplast*, un dažādas apakšgrupas. Komisija atzina pirmo prasītāju par atbildīgu saistībā ar BPP dalību, pamatojoties uz to, ka tas ietilpa *Bonar Phormium NV* ("BP") sastāvā, kurā BPP bija viena no nodaļām, un otro prasītāju par atbildīgu sakarā ar to, ka tas bija BP likumīgais tiesību un saistību pārņēmējs, ar kuru tā bija īstenojusi juridisku apvienošanos. Komisija prasītājiem uzlika naudas sodu 12,24 miljonu euro apmērā.

Pirmais prasītājs uzskata, ka Komisija pieļāva kļūdas tiesību piemērošanā un vērtējumā, atzīstot to par vainīgu BPP izdarītajā pārkāpumā. Šis prasītājs apgalvo, ka pretēji apstrīdētajā lēmumā secinātajam tas nebija iesaistīts BPP tirdzniecības politikā, kura vadība pati noteica savu rīcību tirgū.

Abi prasītāji pakārtoti uzskata, ka Komisija pieļāva kļūdas tiesību piemērošanā un vērtējumā, atzīstot, ka apstrīdētajā lēmumā identificētā kompleksā vienošanās bija vienīgais un ilgstošais EKL 81. panta pārkāpums, kas izdarīts Eiropas līmenī, iesaistot *Valveplast*, un pakārtoti atzīstot, ka BPP piedalījās šajā pārkāpumā vai kā citādi zināja par to un tādējādi par to bija atbildīgs. Saskaņā ar prasītāju teikto, Komisija bija tikai tiesīga atzīt, ka BPP bija piedalījies vai kā citādi zināja un tādējādi bija atbildīgs par vienošanās, kas aptvēra Beļģiju un Nīderlandi, un ka tas bija *Valveplast* karteļa dalībnieks tikai vienu nedēļu, proti, no 1997. gada 21. novembra, kad BPP pārstāvis piedalījās *Valveplast* sapulcē, līdz 1997. gada 28. novembrim, kad saskaņā ar apstrīdēto lēmumu BPP dalība izbeidzās.

Prasītāji pakārtoti arī apgalvo, ka Komisijas uzliktais naudas sods bija pārmērīgs un nesamērīgs, un pārkāpa vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu, un ka Komisija, nosakot naudas soda apmēru, pieļāva citas kļūdas tiesību piemērošanā un vērtējumā, kā arī nesniedza iemeslus, lai pamatotu savu naudas soda aprēķinu. Šajā sakarā prasītāji uzskata, ka Komisija nenovērtēja to, ka BPP bija tikai un vienīgi pasīva un ierobežota loma, un ka Komisija piemēroja nesamērīgi un pārmērīgi augstu pamatsummu.

Prasība, kas celta 2006. gada 13. februārī — Itālijas Republika pret Komisiju

(Lieta T-61/06)

(2006/C 86/82)

tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — Paolo Gentili, Avvocato dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2005. gada 1. decembra lēmumu Nr. 12980 par vidējo izdevumu akceptēšanu un deklarēšanu un maksājuma pieprasījumu. *DOCUP Veneto*, Mērķis 2 2000–2006 (Nr. CCI 2000 IT 16 2 DO 005);
- atcelt 2005. gada 13. decembra lēmumu Nr. 13683 par dažādu Eiropas Komisijas pieprasīto summu maksājumiem. *Rif. programma DOCUP Lombardia 2000–2006* (Nr. CCI 2000 IT 16 2 DO 014);
- atcelt 2005. gada 13. decembra lēmumu Nr. 13684 par dažādu Eiropas Komisijas pieprasīto summu maksājumiem. *Rif. programma POR Pulja* (Nr. CCI 1999 IT 16 1 PO 009);

- atcelt 2005. gada 13. decembra lēmumu Nr. 13687 par dažādu Eiropas Komisijas pieprasīto summu maksājumiem. Rif. programma DOCUP Piemontē (Nr. CCI 2000 IT 16 2 DO 007);
- atcelt 2005. gada 19. decembra lēmumu Nr. 14013 par dažādu Eiropas Komisijas pieprasīto summu maksājumiem. Rif. programma DOCUP Toskāna Mērķis 2 (Nr. CCI 2000 IT 16 2 DO 001);
- atcelt 2005. gada 19. decembra lēmumu Nr. 14015 par PON Vietējie uzņēmēji attīstībai 2000–2006 (Nr. CCI 1999 IT 16 1 DO 002) — Dažādi Eiropas Komisijas pieprasīto summu maksājumi;
- atcelt 2005. gada 19. decembra lēmumu Nr. 14016 par dažādu Eiropas Komisijas pieprasīto summu maksājumiem. Rif. programma POR Kampānija (Nr. CCI 1999 IT 16 1 PO 007);
- atcelt 2005. gada 20. decembra lēmumu Nr. 14082 par dažādu Eiropas Komisijas pieprasīto summu maksājumiem. Rif. programma DOCUP Mērķis 2 Lacio 2000–2006 (Nr. CCI 2000 IT 16 2 DO 009);
- atcelt 2005. gada 20. decembra lēmumu Nr. 14108 par dažādu Eiropas Komisijas pieprasīto summu maksājumiem. Rif. programma DOCUP Lombardija (Nr. CCI 2000 IT 16 2 DO 014);
- atcelt 2005. gada 21. decembra lēmumu Nr. 14133 par vidējo izdevumu akceptēšanu un deklarēšanu un maksājuma pieprasījumu. DOCUP Veneto, Mērķis 2 2000–2006 (Nr. CCI 2000 IT 16 2 DO 005);
- atcelt 2005. gada 21. decembra lēmumu Nr. 14154 par dažādu Eiropas Komisijas pieprasīto summu maksājumiem. Rif. programma POR Pulja (Nr. CCI 1999 IT 16 1 PO 009);
- atcelt 2006. gada 23. janvāra lēmumu Nr. 00627 par dažādu Eiropas Komisijas pieprasīto summu maksājumiem. Rif. programma POR Pulja (Nr. CCI 1999 IT 16 1 PO 009);
- atcelt visus saistītos un iepriekšpieņemtos aktus;
- piespriest Eiropas Kopienų Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā tie, kuri ir izvirzīti lietā T-345/04 Itālijas Republika pret Komisiju ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004., 55. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 23. februārī — Eurallumina pret Komisiju

(Lieta T-62/06)

(2006/C 86/83)

valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eurallumina SpA, Portoskuso (Itālija) (pārstāvji — L. Martins Alegi [L. Martin Alegi], R. Dentons [R. Denton], M. Garsija [M. Garcia], Solicitors)

Atbildētājs: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

— Vai nu:

— pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu; vai

— nolemt, ka ar Padomes lēmumu 2001/224/EEK noteiktais pašreizējais atbrīvojums ir likumīgs līdz 2006. gada 31. decembrim un izdot rīkojumu, ka jebkura summa, no kuras maksāšanas Itālijas valsts ir atbrīvojusi vai atbrīvos, netiktu uzskatīta par nelikumīgu valsts atbalstu, vai vismaz netiktu atgūta; vai

— pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu un nolemt, ka ar Padomes lēmumu 2001/224/EEK noteiktais pašreizējais atbrīvojums ir likumīgs līdz 2006. gada 31. decembrim un izdot rīkojumu, ka jebkura summa, no kuras maksāšanas Itālijas valsts ir atbrīvojusi vai atbrīvos, netiktu uzskatīta par nelikumīgu valsts atbalstu, vai vismaz netiktu atgūta;

— Vai nu:

- atcelt apstrīdētā lēmuma 1., 4., 5., un 6. pantu, ciktāl tas attiecas uz *Eurallumina*; vai
- nolemt, ka ar Padomes lēmumu 2001/224/EEK noteiktais pašreizējais atbrīvojums ir likumīgs līdz 2006. gada 31. decembrim un izdot rīkojumu, ka jebkura summa, no kuras maksāšanas Itālijas valsts ir atbrīvojusi vai atbrīvos, netiktu uzskatīta par nelikumīgu valsts atbalstu, vai vismaz netiktu atgūta; vai
- atcelt apstrīdētā lēmuma 1., 4., 5., un 6. pantu, ciktāl tas attiecas uz *Eurallumina*, un nolemt, ka ar Padomes lēmumu 2001/224/EEK noteiktais pašreizējais atbrīvojums ir likumīgs līdz 2006. gada 31. decembrim un izdot rīkojumu, ka jebkura summa, no kuras maksāšanas Itālijas valsts ir atbrīvojusi vai atbrīvos, netiktu uzskatīta par nelikumīgu valsts atbalstu, vai vismaz netiktu atgūta;
- pakārtoti — grozīt apstrīdētā lēmuma 5. un 6. pantu, ciktāl tas attiecas uz *Eurallumina*, tādējādi, lai saskaņā ar patreizējo atbrīvojumu līdz 2006. gada 31. decembrim, vai vismaz līdz 2003. gada 31. decembrim jebkura summa, no kuras maksāšanas Itālijas valsts ir atbrīvojusi vai atbrīvos, netiktu atgūta; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas 2005. gada 7. decembra lēmumu, kas ir adresēts Francijas Republikai, Īrijai un Itālijas Republikai, un kas attiecas uz vairākiem Padomes lēmumiem, ar kuriem tiek noteikts atbrīvojums no akcīzes nodokļa atbrīvojumi attiecībā uz minerāleļļām, kas tiek izmantotas alumīnija oksīda ražošanai *Gardanne*, Šenonas reģionā un Sardīnijā. Apstrīdētajā lēmumā Komisija konstatēja, ka šie atbrīvojumi ir valsts atbalsts.

Lai pamatotu savu prasību, prasītāja apgalvo, ka tai bija tiesības uzskatīt, ka patreizējais atbrīvojums, ko piedāvāja Komisija un kas tika vienbalsīgi apstiprināts ar Padomes lēmumu 2001/224/EEK⁽¹⁾ līdz 2006. gada decembra beigām, ir juridiski spēkā esošs Kopienas tiesību akts un jebkuras darbības, ko veic Itālijas valsts vai prasītāja, lai realizētu šos pasākumus vai paļautos uz šiem pasākumiem, nenovestu pie prettiesiska rezultāta. Prasītāja apgalvo, ka tai bija tiesības uzskatīt, ka summas, ko Itālijas valsts nelika maksāt saskaņā ar tiesiski piešķirtu atbrīvojumu, nekādā gadījumā netiks atgūtas. Komisija, apgalvojot,

ka atbrīvojumu piemērošana bija valsts atbalsts, kas ir atgūstams no 2002. gada 3. februāra līdz 2003. gada 31. decembrim, tādējādi ir iespējami pārkāpumi prasītājas tiesības attiecībā uz tiesiskās paļāvības principu, tiesiskās drošības principu, spēkā esamības prezumciju, “lex specialis” un “effet utile”, kā arī labas pārvaldības principu.

Turklāt tiek apgalvots, ka, uzskatot, ka prasītājas tiesiskā paļāvība izbeidzās 2002. gada 2. februārī, Komisija neņēma vērā pienācīgu laika posmu, kurā bija jāveic un jāamortizē investīcijas attiecībā uz prasītājas rūpnīcu. Tādējādi Komisija iespējams nav norādījusi apstrīdētā lēmuma pamatojumu.

⁽¹⁾ Padomes 2001. gada 12. marta lēmums 2001/224/EEK, kas attiecas uz pazeminātām akcīzes nodokļa likmēm vai atbrīvojumiem no akcīzes nodokļa dažām minerāleļļām, ja tās izmanto īpašiem mērķiem (OV L 84, 23. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 16. februārī — *Eyropaiki Dynamiki* pret EDMC

(Lieta T-63/06)

(2006/C 86/84)

tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Eyropaiki Dynamiki* — Proigmena Systimata Tilepi-koinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, Atēnas (Grieķija) (pārstāvis — N. Korogiannakis, jurists)

Atbildētājs: Eiropas Narkotiku un narkomānijas uzraudzības centrs (EDMC)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt EDMC lēmumu, ar ko atzīst prasītāja piedāvājumu par neatbilstošu un ar ko piešķir publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības konkursa uzvarētājam,

— piespriet EDMC atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus un citus izdevumus, kas radušies saistībā ar šo prasības pieteikumu, kā arī zaudējumus, ko radījusi publiskā iepirkuma līguma slēgšanas procedūra.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja iesniedza piedāvājumu, atbildot uz atbildētāja atklātu uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu programmēšanas un konsultatīvo pakalpojumu sniegšanā (OV 2005/S 187-183846). Prasītāja apstrīd lēmumu, ar ko noraidīts tās piedāvājums un ar ko piešķirtas publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesības citam pretendenta.

Sava prasības pieteikuma atbalstam prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ir pieņemts, pārkāpjot nediskriminācijas un pārskatāmības principu, kā arī ar to tiek pārkāpta Direktīva 92/50 ⁽¹⁾ un Finanšu Regula ⁽²⁾. Saskaņā ar prasītājas teikto, tās piedāvājums tika noraidīts, balstoties uz kritērijiem, kas nebija iekļauti līguma paziņojumā. Prasītāja arī apgalvo, ka atbildētājs neprasīja prasītajai sniegt paskaidrojumus un tādējādi pārkāpa labas pārvaldības principu. Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka

apstrīdētajā lēmumā ir pieļautas acīmredzamas kļūdas novērtējumā.

⁽¹⁾ Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīva 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu [publiskā iepirkuma pakalpojumu] līgumu piešķiršanai (OV L 209, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euroatom) par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienų vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).

Pirmās instances tiesas 2006. gada 8. februāra rīkojums — *Aqua Terra Bioprodukt pret ITSB*

(Lieta T-330/05) ⁽¹⁾

(2006/C 86/85)

(tiesvedības valoda — vācu)

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 296, 26.11.2005.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENTESTA TIESA

Prasība, kas celta 2005. gada 16. decembrī — A pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta F-124/05)

(2006/C 86/86)

(tiesvedības valoda — franču)

Lietas dalībnieki

Prasītājs: A, Port-Vendres (Francija) (pārstāvji — B. Cambier un L. Cambier, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi

- atcelt atbildētājas 2005. gada 28. februāra lēmumu, ar kuru noraidīts lūgums, kuru prasītājs iesniedza 2004. gada 22. oktobrī, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktu, lūdzot izbeigt pret prasītāju ar 2004. gada 16. janvāra lēmumu uzsākto disciplinārlietu;
- atcelt atbildētājas 2005. gada 26. septembra lēmumu, ar kuru noraidīta prasītāja 2005. gada 20. maijā, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu, iesniegtā sūdzība, lūdzot grozīt iepriekš minēto 2005. gada 28. februāra lēmumu;
- nolemt, ka iepriekš minētā prasītāja 2004. gada 22. oktobra sūdzība ir pieņemama un pamatota;
- piespriest atbildētājai pārskaitīt prasītāja, un tā ģimenei provizorisku summu EUR 1 581 801 apmērā, kas atbilst pusei no zaudējumiem, kas nodarīti ar lēmumu uzsākt un neizbeigt disciplinārlietu pret prasītāju, nosakot, ka atlikusī zaudējumu daļa precizējama ar eksperta palīdzību;
- piespriest prasītājai samaksāt nokavējuma procentus 8 % apmērā par iepriekš minēto summu par laika posmu, sākot ar 1999. gada 23. novembri, datumu, kad tika pabeigta pirmā iekšējā pārbaude, kuru veica Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un kurā atrodamas pirmās norādes uz neobjektivitāti attiecībā uz prasītāju vai, pakārtoti, sākot ar 2004. gada 16. janvāri, datumu, kurā iecelēj institūcija (IEIN) nolēma pret prasītāju uzsākt disciplinārlietu;

— noteikt ekspertu;

— piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savu prasību pamatojot, prasītājs izvirza sešus pamatus.

Ar savu pirmo pamatu viņš apgalvo, ka attiecīgā disciplinārlieta tika uzsākta tikai sakarā ar pret prasītāju uzsākto krimināllietu, kas tika izbeigta ar *Chambre du Conseil de Bruxelles* 2004. gada 30. jūnija galīgo lēmumu. Attiecīgi, arī disciplinārlietai būtu jābeidzas tāpat.

Ar otro pamatu prasītājs atsaucas uz jau izlemtas lietas pārlicenošo spēku, kāds piemīt iepriekš minētajam lēmumam par lietas izbeigšanu, kuru atbildētāja nav pārsūdzējusi.

Pakārtoti, pieņemot, ka būtu jāuzskata, ka iecelēj institūcija varētu turpināt disciplinārlietu, balstoties uz faktiem, kurus *Chambre du Conseil de Bruxelles* pēdējā instancē atzinusi par nepierādītiem, prasītājs ar savu trešo pamatu uzskata, ka apstrīdētos lēmumus kļūdaini saistīja ar tāda veida procesu, kā lietu, kas ierosināta pret prasītāju pēc procesa, kas vērsts pret Kresonas [Cresson] kundzi.

Ar ceturto un piekto pamatu prasītājs apgalvo, ka fakti, par kuriem viņš ir kritizēts, ir kļūdaini un ka iecelēj institūcija ir pārkāpusi Civildienesta noteikumu 24. pantā paredzēto pienākumu palīdzēt un tiesiskās palāvības principu, ciktāl tā nav izdarījusi visu iespējamo, lai izprastu faktisko notikumu attīstību.

Visbeidzot, ar savu pēdējo pamatu prasītājs uzskata, ka jebkurā gadījumā, saprātīgais termiņš, līdz kuram iecelēj institūcijai būtu bijis jāpieņem lēmumu jau sen ir beidzies, jo fakti iestājās 1995.-1996. gadā.

Attiecībā uz prasījumu atlīdzināt zaudējumus, prasītājs apliecinā, ka atbildētājas kļūdu dēļ prasītājam ir iestājies nervu sabrukums, kas tam ir licis priekšlaikus beigt viņa ierēdņa karjeru. Šis apstāklis esot viņam un viņa ģimenei radījis materiālus zaudējumus un nodarījis morālo kaitējumu.

Prasība, kas celta 2006. gada 5. janvārī — Marcuccio pret Komisiju**(Lieta F-2/06)**

(2006/C 86/87)

(tiesvedības valoda — itāļu)

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luigi Marcuccio (Tricase, Itālija) (pārstāvis — I. Cazzato, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu slēgt procedūru, kuras mērķis ir atzīt prasītājam tiesību aktos, jo īpaši Civildienesta noteikumu 73. pantā, paredzētās garantijas sakarā ar to, ka 2003. gada 10. septembrī viņš cieta nelaimes gadījumā,
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītājs galvenokārt uzsver to, ka apstrīdētais lēmums ir acīmredzami prettiesisks un ka tajā nav norādīts nekāds pamatojums. Lai gan prasītājs vairākas reizes norādīja, pirmkārt, ka viņš ir pilnībā ieinteresēts procedūras turpināšanā, kuras mērķis ir viņam piešķirt pabalstu atbilstoši Civildienesta noteikumu 73. pantam, un, otrkārt, ka viņš bija atbildētājas norādītā ārsta rīcībā, atbildētāja tomēr secināja, ka prasītājs nav ieinteresēts minētās procedūras turpināšanā, un tādēļ izdeva rīkojumu par procedūras slēgšanu.

Prasītājs uzskata, ka Komisijas iejaukšanās ir uzskatāma par piemērojamo tiesību pārkāpumu, ņemot vērā, ka nekādas normas nenosaka nelaimes gadījumā cietušā ierēdņa pienākumu sazināties ar iestādes norādīto ārstu tieši, lai saskaņotu apmeklējuma laiku.

Visbeidzot, prasītājs pārmet atbildētājai, ka tā neievēroja Civildienesta noteikumu 24. pantā noteikto pienākumu sniegt padomu, jo tā pienācīgi neņēma vērā prasītāja intereses un rīkojās nesaderīgi ar tās pienākumiem, kas izriet no Civildienesta noteikumiem.

Prasība, kas celta 2006. gada 3. februārī — Suleimanova pret Reģionu Komiteju**(Lieta F-12/06)**

(2006/C 86/88)

(tiesvedības valoda — franču)

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Karina Suleimanova (Brisele, Beļģija) (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Reģionu Komiteja

Prasītāju prasījumi:

- atcelt lēmumu par prasītājas, Eiropas Kopienų ierēdnes, iecelšanu amatā, ciktāl tajā atbilstoši Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. pantam noteikta amata pakāpe;
- piespriest Reģionu Komitejai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, konkursa, kura paziņojums tika publicēts 2004. gada 1. maijā, laureāte, tika pieņemta darbā pēc tam, kad stājās spēkā Padomes 2004. gada 22. marta Regula (EK, Euratom) Nr. 723/2004, ar ko groza Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumus un Kopienų pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību⁽¹⁾.

Savā prasības pieteikumā prasītāja apgalvo, pirmkārt, ka apstrīdētajā lēmumā nav ievēroti likumības ietvari, ko nosaka konkursa paziņojums. Pamatojoties uz Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 12. pantu, viņa tika pieņemta darbā ar pakāpi, kas ir par vienu pakāpi zemāka, nekā tā, kas norādīta konkursa paziņojumā.

Prasītāja tāpat uzskata, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj Civildienesta noteikumu 5., 29. un 31. pantu, kā arī vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas principu. Viena un tā paša konkursa vai vienlīdzīgas pakāpes konkursu laureāti tika klasificēti dažādos līmeņos, attiecībā no tā, vai viņi tika pieņemti darbā pirms vai pēc Regulas Nr. 723/2004 spēkā stāšanās.

Turklāt prasītāja visbeidzot atsaucas uz tiesiskās palāvības principa pārkāpumu, ciktāl viņai bija likumīgas tiesības sagaidīt, ka viņu pieņems darbā tajā pakāpē, kas norādīta konkursa paziņojumā amatam, uz ko viņa kandidēja.

⁽¹⁾ OV L 124, 27.4.2004., 1. lpp.

III

(Paziņojumi)

(2006/C 86/89)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 74, 25.3.2006.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 60, 11.3.2006.

OV C 48, 25.2.2006.

OV C 36, 11.2.2006.

OV C 22, 28.1.2006.

OV C 10, 14.1.2006.

OV C 330, 24.12.2005.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
